

شریت مالش سرخون خوشخامش سرکاملی و قنر
 عرق کاسین عرفه شربت عنایت

(۱)

شریت زونا قنطاریه دایره کله دریا قنطاریه قنطاریه
 قنطاریه قنطاریه قنطاریه قنطاریه قنطاریه
 قنطاریه قنطاریه قنطاریه قنطاریه قنطاریه

آدمی حالیه هوای صاف و نور
 اشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شریک له و اشهد ان محمدا
 ورسوله

لا اله الا الله

سید

مهرمنه و قنطاریه

سید و قنطاریه
 سید و قنطاریه

بویست خرد و پیش و زاننده و اگر با من فتنه سازند و در پیرایه

(2)

در دیشتم شد

نمی بود سیر خونی

هنگامی شود

بهار است
بهار است
بهار است

از این سفید و در فلفل
در ش

مهر نم
در صورت

نسخه حبه دفع بواسیر

در روز دوازدهم

برگ کز حیدر فلفل سیاه
کو گل سفید

در روز دوازدهم

اولی عدد ۲۸

اول برگ و فلفل اسیده آبش بمقدار یکلبا و

نموده اول روز گوگل یکبار است بر امش خود

و روز دوم یکبار است بمیان روز بمقتضی سفید

حوزه باشد غذا کجور و ان مشک و ریج نماید

و وقت شب بخور سازد اینست

حار خاریش ملخ زاصل بنج شاخ باوش بنج بایزر

در روز دوازدهم در روز دوازدهم در روز دوازدهم

عزراہل "م" ۴

④

سوفت پلیم ریاه سوفت آمله آثار دانه الی بر فردا علی بن یحیی بلکر

شخصی که در روزی جدا جدا ابریا که سوخته نشود

باب ششم در بیان یک سبب از بدبختی و کوفتی و چندی از بخت
در وقت باب بخورند

عظیم از سر و دست بزرگوار

محمد جبار محمد حرمی حارس برده سید رجب ۱۰۵۰
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

خسته روغن بادام نصف اسبالح

خطر بنفشه پنجه عرق بادام طالب مغز فلو ۳۳
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

نسخه سرسنگ در گوش
روغن بادام روغن کدو

خسته روغن بادام شکر تر
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

مغز کدو الکلیخورد خیار سن
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

نسخه باهوت آب میوه آلون جود روغن کدو

سرسنگ انار کلاب
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

مغز خیار شیر تر ویر اینز کدو روغن کدو

اوش شیر اسندل طباشیر تر کونار دو قیته در کار آردن شصت دد
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

کته سفید پوست
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

اسکن دار حنی سق موبیل مصدک سناء
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

عنا روغن زرد

قرنفل سدر بخان شیر نر مصر عد
۱۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل على محمد وآل محمد

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 على رسول محمد الذي وصف بانك بعلي خلق عظيم وعلى آله
 وأصحابه الأئمة في خصوص بلطف البصير واما بعد احقر العباد محمد
 ابن حاجي مير محمد متقيم معتمد وشمسدار وکه ترکیبی چند که از اصل شجره
 نیست و در بر قطعات ترطاس می کاشت و این همه مشط
 افتاده بود و استخراج آن عند حاجت ملائی مکمل می آورد و بار
 علیه بخاطر سید که هر که دم را که برض مخصوص است یکجا نظم
 سازد بلا تصدیع عند حاجت کافی مهیات تواند شد چون الودود
 لبس فی الدار غیره موجود و این رساله مختصر مشتمل بر مقدمه
 و فصول و ابواب شایسته در ذکر فائده ترتیب خوردن تعلیل باعتبار
 فصول در ماه جنبه و اساس بامونیر باید خورد و در ماه سادون و بهار و
 بانگ سنگ و در کنوار و گامک بانبات و در اکهن و پوشتن و
 و در گامه و پیاگتن با و از طفل و در چیت و دوی که باشد بانبات
 و در زور خیمیل و شهبه و صحنه تعلیل باید و نمک بقدر غره زلفس در رسته

کافی است مصلک بدین ترتیب بلیله بخورد و نفع بسیارش بدو نماید لیکن
مداومت نباید کرد که مداومت آن ضعیف معده می گرد و فساد
در اسامی ماهها سال باین عربی و فارسی و هندی حمل فروروی
میگردد و بسیار که نوراروی بهشت برکه و جسته جزا خورد و مهنی و بار
درمان تیزک و ساد و اسد و اسنک و چهاردون سینه تهریز
کنیان در اسبوج میزان تلذمل بر چیک و کاکلک عقرب باین چیک
و حکم قوس آنور و هن و به جوی نگه نگه و ما که در او بهین کنبه و بهان
حوت اسفند مین و جیت اندر صاف کردن و کشتن فلزات
یعنی دات اما طریقی صاف کردن آست که نخستین بکیند روغن کیند
گرم کند و دما را کلا خسته یا گرم کرده در آن اندازند بار بار تا سباده شود
در خوات و بهستور در بول ماده کاؤ نازانیده پس در آبکامه که نهان
کاجی کونید پس در پنج کاجی هر روز الیه مشهور در هر حد است
کرت غوط دهند و باید که این مائیات در میان کلی باشد که بر آتش شسته
پس آنچه کلا خسته باشد چون قلعی شسته باید که آن را کنند و بر ظرفی
در آن که در آن مائیات باشد سر پوش کلی بپزند و در وسط

سوراج کند پس آن دوات کلاهت را بر آن سر پوش
 اندازند تا از راه سوراج اندون طرف هر چه منفعت این
 تعویذ است که بخری ازین دوات برنجید و با شوراندن و ادعای حاج
 نیت مقصود را در آن دوات است و در آن مایعات هر طریق
 که باشد را آنچه که داخنی است چون فولاد و مس و غیره باید که قسم
 اصل آن است مانند وضایح رقیقه یعنی بزهر تنک کنند و آتش
 سحر کرده بهتر تیب مذکور در میان مایعات سر و کند گشته

گشتن دوات است که نخستین دوات را صاف نمایند چنانچه
 گفته شد پس در میان تنک یا تمرندی یا دودی که میسر شود
 آن دوات را نهند چنانچه متعارف است پس بالاد آن دوات بچند
 دانه دقیری که مقدار است درع باشد نهند و نه بالای آن پاچکد رشتی
 و آتش دهند تا چهار پاس بعد از آن که سرد شود خاکسترو
 آهسته آهسته اندازند و طبعی را که شکفته باشد ستانند و جمله دواتها
 همچنان سوزند تا در دودام سیاه باشد چنانکه هر یک در پارچه
 صاف کنند پس در شیر و مسی در ظرف کلمی بمانند
 سیاه دارند و آنه شود و اینها چکند کلان بگیرند و در آن بر میان

برینده نه هفت بار این نسون بران سیما ب خولده خوش
نیزند اولی صولی چو ری باند هون پوان پانی و هرتی اکاس باند هون
بخشک اور پانی بجز باند هون را کس هوس کوت سنج باند هون
واحنی تر شک باین هونت دایه راجارام که نه مت کابا
باند هون چوتی تو میرا باند با چوتی پس دهن آن را بدوزند
تا سیما ب برنقیده بده آن را در محرقه کردار کرد او کل حکمت گیرند
تا از طرف خالی نباشد چون با قباب خشک شود در و یک کلی
نهند و سر پوش داده کرد آن بکل حکمت محکم کرد در خور کرد
آتش با چکد شتی پر کرده نهند تا استخوانها آن خاکستر آردند
این در پنج روز یک هفته میشود و اگر آتش کم نشود دیگر افزونند
تا که همه گوشت و پوست و استخوان سوخته خاکستر کرد و بسوزند
بر آورده و کل دور کرده خاکستر و در جای محفوظ نگاه دارند پس
که اخته قدری از این خاکستر آسیر بر دوزند طلک کرد و در بر طبعی نهند
اندا زدنش بدی خیری شود گوگرد کند یک ظرف کلی شیر اندازند
و برینش با نیم کرایس بزنند و با لاد با چکد یک نهند و اگر کرد
دس خوف در مقدار نمودار کنند و دیگر کشند از آن و یک کل و بر لاد

تابه آینه بپزند و بالا تابه انگشت افزیند یکسان ساعت دارند تمام کنند
 که در نشسته و نظرت شیر گیرند اقلد سه مرتبه اکثر هفت مرتبه این را
 کنند یک مغسول گویند بدن صاف کردن بعمل نیارند و شیر
 موجب پیچیده است تا آوردن سه چندان از سابق و در راه محبت
 شکر فقس اول که پیش پاک گویند دو توله را یک قطعه
 بگیرند و پیش سفید که عبارت از زهر بانی است پا و شیر
 و بار یک سازند و زمین کنند گویند البش گرفته بیش میوه
 ازین برشند و شکر در وسط آن نهاده غلوه
 پارچه بسفت بران غلوه صاف پیچیده در و بد و زدن بسیارند
 روغن معصوم که بپزند که اگر گویند مواز سه سیر و در دیک مسین
 نهند و غلوه در آن اندازند و سر پوش بران محکم کرده سنگی
 بر سر بالا و سر پوش که دارند و زیر آن آتش دهند تا یکپاس
 بعد آتش تند بخار بر آمدن نکند دارند شود عظیم از دیک خرم
 بر آید و سوسن کنند بعد چهار پاس فرود آورده خام غن
 شده میخانه قطعه شکر ازین بر آید قدر یک برنج ازین

شکرت همراه پان فایده بخورد و اشتها عظیم آورد و دفع تبض
کند و بی آفت است در باده انر قوی دارد و بدن را فریب سازد
و دیر قوت کند اگر یک هفته خورد یک ال قوت میماند و دفع غلبه
که مانند چوره میشود آن برای امراض ضرر منجر است قدری
بپایان بخوراند ناید سیاه نشکرت شکرت را با شیر
لیمون تا چهار پاس که ل کته بعد از آن شکرت قلیل المقدار باشد
جها در زوی سازند و در شیشه معمول حکمت انداخته مانند چوره را کاش
آب چکانند و اگر بسیار باشد آن شکرت مسوقه را مانند نان تنگ سیاه
در تنگه که عبارت از ظرف کلان گلی باشد بگذارند باید که زیر آن تنگه را
بگل و سر کین لیس ساخته باشند تنگس دیگر با و این تنگه در آب
گذارند چنانچه دهن سرد و بهم پیوندد و بارچه و غیر آن که مخصوص بگل است
آلوده کردا و این تنگه بگیرند و خشک کنند چنان هفت لیس ادا کرد
و آن آن کته بعد از آن تنگه را بر دیگدان نهند تا چهار پاس از شخص
در زیر آبی پیوندد چنانچه برای طعام مسوقه و درین هنگام باید
که آن تنگه را بالاتر دارند و این چنان باشد که بر چه تر کرده

نموده بروی گسترند چنانکه خشک شود باز تر کند منفعت این
 آنست که سیلاب صورت شود بعد از چهار یا سه فرس و آرد
 تا سر دست شود و حق کین مید آید پوست تنگ باله سیلاب
 پس چیده بسته و هر چه در تنگه زیرین ملتزق بود جداست مانند کلاه
 برند سیلاب از طلق که اگر کوهنید بکیرد سبوی خردی
 و آب پر کنند سبوی را در دریک کلی نهند و بالای رهن سبوی
 پاچه بندند و بالای آن کوهنید گسترند و بالای برک اگر کوهنید
 و بالای آن اگر کوهنید نیز برک کوهنید که اند پس آن دیک بر دیکان
 نهند و آتش کنند تمام سیلاب اندون سبوی پر آب فرو خواهد
 چکید و بهیروی معموله اطباء هند است و تریلین و نضج اودام
 بنایت سوزند است برنج مقدار چهار دام بکوبند چنانچه
 برای نری سازند و در دیک شیر خفبات انداخته پیزند تا بهج
 شیر برنج شود و اگر بجای برنج بار دجوار آمیزند همان
 عیان باشد کشیدن لبان یعنی عودیکه پیوزند که بندان
 نیکو کند و بستند دیک کلی و لبان در وسط کند و آنرا جان باد

که قطعات لبان بیکدیگر پیوسته باشد و بالا از نمودن پیشش به
بسر پیش کلی پوشند و با آرد یا گل مضبوط کنند بر دیگران نیز زیر
جراحی بسوزند چنان باشد که یکپارچه تیل در آن کشند و فقیه چنان بود
که یک پا و تیل در تمام شب بسوزد و باقی فاقه این دوز در یکجه چنان
دارند که در فقیه و دیگر مقدار دو نیم انگشت مضموم فصل بود تمام شب
نهار دارند و صبح سر پیش بر دارند تمام شب نهاده دارند تمام خود
متعادل شده بر اطراف و یکجه و سر پیش خواهد رسید
بر گیرند و بداند که برای سستی و کثرت عرق آبجیات موازنه یکماشته
با پان خوردن بشه طیکه سرا بود و سر مزاج باشد
نیز مالند و هر که گرم مزاج بود او را خوردن نشاید بکشتن کافیه
ایضا طریق دیگر آنست که بطریق مذکور لبان و دیگران نمند و بر
دیگ تهایی کانی نهی نهی طرف که کناره و راست و چپ
تهایی آب اندازند و در دهن و یکجا بار دماش بر گیرند و فیروز
آتش نرم کنند تا یکپاس پس آنچه چوده مانند زیتنها
بکنند و بصورت عمل در آن سستی قضیب نیز مالیدن و در

آن در شود و با آن در وسط پاره بر قدر که باشد در آب بر کنند
 یک عت پس پوست از وی جدا سازند و مغز را خشک نمایند و
 بکینزد و یک کلبی در وسط حقیقی آن سوراخ کنند و بر روی
 دیگر در زیر آن یک سوراخ در پوست نمایند بطریق که می
 بتال خبثت پس مغز را در یک نوازند و مهر کرده تا جامی بکینزد
 لب داده خشک دارند و سه لب کنند یکی بعد خشک شدن
 دیگر خیز خشک شوند چتری مربع قدر نیم گرانند زمین کنند و بر
 آن چو کلان در وسط حقیقی وی چتری دیگر مقدار آن بسوی
 خود در کت یک مذکور است بکشند و درین جقر خود و پاره نهند آب
 بر ساخته و آن یک را در جقر نوازند چنانچه بسوی خود
 در جقر نوازند و پاره آب و یک در جقر کلان بعد در نواز
 و کرا از بعد شست پرازند تا تمام جقر شود و آتش دهند
 به جقر سه در شود دیگر بر نوازند و بسوی زیرین را با حیات
 جدا کنند تمام روغن درین سببی خود و جمع خواهد شد و نهند
 بر تخمب کنند چنانچه کنند که بکینزد که بکینزد که بکینزد

شود و بایند پوست درخت انکول در خشک سازند و ایضا
بیج درخت سطر اورد از زمین بردارند و از میان کاواک غایت
و قدری از پوست خشک رو دروند ازند و الا آهن خلوس مس
یا ورق مس بکنند و بالدر آن دیگر پوست فلور را بکنند جمله رو
بعض حکمت گرفته با تشنیشک بزکبیه دهند تمام بر سر شکفته
خواهد شد بکینند برای هر مرض بانو پاشش دهند باید دانست که
انکول درخت کلان است و در قسم بود کاتها انکول
بسا خار دار که اینجایه مقصود همین است و دیم بنجارت
و آن بچار است و خشتین باید که مس را صاف کنند و شسته
اما بهتر آنست که مس را که ازند و سه مرتبه در دوزخ و تیل سر
نمایند و از آنکه زود نمیکند از دقدری سسم انکار و فایده بکینند ازند
تا زود گردد خسته شود و این سیاب بکینند و روغن سر سبک
و سیاب بچند آن هر دو مساوی با هم حل کنند و در بوته
کلی اندازند بعد بکینند بوته آهنی و آن را از نمک برانبر سازند
و در میان این نمک آن بوته کلی دهند پس بر بوش

آهني بالا آن بونه آهني نهند و بشکيم سر پوش هم
 از خاک سياه بر پر بود يعني ته و بالا آن بونه کلي که در بونه آهني
 همه نمک باشد شش باس آتش زير ميک دهند بجل آرند
 نيز سه کوزه از چ و بر گزفته در شيشه کند و آن شيشه رو
 مهر لپ خوب دهند و بطرفي دول ختر روغن او بستانند
 سوختن دندان فيل دندان فيل با سويان زنند
 و بپاوه وي بستانند در سبوي کلي اندازند و سبور ادر
 کيزند که کت پس در جگر دور که یک کز باشد و در عمق آن
 هم که یک کز بود با جلد شتي بسوزند چنانچه مشهور است
 شش کيزند شکر یک نوله که یک قطعه باشد و بپاوه
 خرمال لطيف بگوته پس بپاشه خرمال در شيره ليون که مل کند
 و بر نه شکر بالند و در آفتاب دارند تا خشک شود
 بس که بر نه پخته که کات يعني ماکیان سياه و سر وي خشم
 انگي بر اندازد و سپیدی از وي دور سازند و زردی او آمده
 در اند پس آن شخرف چهره یک مین بپاوه اند و کهری

بگردانند تا ببرد وی آلوده شود و بکند بر بیضه و بگردان آن را خایه
کوده سر پوشش نهند برین بیضه در پوشند و اگر بیضه در وی
از کرات باشد زردی آن درین محوطه سازند و بمقدار
بیضه بار چکرفته بکل آلوده کرده بر بیضه بچسبند و خشک کنند همچنان
در آب کتد پس سه عدد و یا چکر شسته آوزند و غرغره بکنند
صفت طبعها یا چکر شسته یکجا داشته بیضه اند روی نهال آتش دهند
و پس از چهار کوبی بگردان آزند باز یک شمشه حرمال در آب بپزند
سائیده بر شکر فلفل نمایند و بدستور کند شسته آتش دهند
همچنان کنند تا دوازده ماشه حرمال در دوازده پته خج شسته
من بعد ذلک بدون آن استواء حرمال شکر فلفل را
در بیضه بطریق معمولی بمسم پته دهند تا یک عدد و یکبار بکوبند آتش دهند
شود جهت منه از اطرح فی القرمالادب تجعله الشمس عجا
دارند از نهال آتش دادن بوی سوختن زردی یا بیضه
همچو کوب می آید و ما دایم که آن بوی فرو شود بیضه از آتش
بپزد و در این بیضه را با یک خیار باشد که بیضه بزرگین

باشد یعنی در پیغمبر زمین پاک است بود زیرا که شکر و تقوی است
 به نیکی نشیند و اگر در زیر پیغمبر هم آتش باشد خوف است که
 شکر و تقوی که در او حاصل آنگاه اگر در زیر پیغمبر آتش نباشد
 بهتر است زیرا که در او طراوت و باله آتش در کسیر و از همان
 پاک است در عدد پیغمبر آتش غایب نباشد و حق خوردن سیما
 که در شکم ماند و نفیض ظاهر است سیما هر قدر که خواهند خورد
 در کاغذ یا در برگ پان و این اشرف است باز خوانند و بر آن
 بروند و بار اول داخل شود و در شکم کند پس آن را فرو برند و قبل
 از خوردن آن نخستین باید که پنج سبزه و خجرات تناول نمایند
 باز روغن و بی روغن و متصل و بی سیما خوردند بطریق که گفته شد
 و بعد از خوردن سیما اندکی دهن بسته ماند و تکلم نکند تا سیما
 از دهن فرو نیفتد و در وزیم در میان بدن سیما را میخورد
 باشند تا لوبی که گفته شد در هفت روز نفیض دید آید و هر قدر
 مدت که فایده بکار برده و مختار است اول از نیم توبه شش رخ غایب پس چیم
 بطبع موافق آید هر روز خواهد آهسته آهسته از فریادها و ریاها سه ماه خورد

نه در کما کسی که برود و مرطوب بود ازین منتفع نشود

و محدود است زیان دلد و آفات آرد جزین را نشاید

و بدانکه تا سه روز این سیلاب در شکم میماند روز سوم

در غایت برمی آید باید که سیلاب قسم اول دفعی باشد

و در ایام خوردن سیلاب سکه و روغن بسیار خوردن مضر است

تواند رسانید و در ترش و باد و کثیر احتراز لازم دارند و شون

اینست را نور بر اجنی سازن نهاده است پی بون مارا چهری

نیری نمکری نه هوی الله محمد الرسول الله آدم صیغ الله چیمان کریا

چهمان رکھی تھان رھی بحق للہ الله محمد الرسول

و جو جود و هنر بانی اله باشد و خشک کند و بسوزند و خاکستر شود

بکیرند پارچه لک و سفید بر چهار پوب بندند چنانچه مشهور است

و آن خاکستر در آن پارچه اندازند و آب بر آن خاکستر ریزند

و تحت آن ظرفی نهاده دارند تا هر آب هر چکند و این کرد آید

چون آب خام چکند باز همان را در خاکستر اندازند و فرو چکند

معاذ الله که از این تا کی پس در خاکستر فرو و تینی نماید و آب

مذکور که مسمی است بر نیز آب و طوط مسمی طبعی دار پس چنانند
 تا آب بسوزد و نمک آن بسته ماند بکیزند و بکار برند و باید که
 که هر چیز که بکار خوانند بر آوردن طریقیست همین است و هر که بر روی
 هر مرض که مفیدست در فصل آن مرض رسم که از نوشته شد
 بزرگد چون آب چکبه باز معالجت کند باید که آن را در آفتاب بولد
 در انداخته با لوز از سفید منتقل نخل کند بر خاکستر بیکار کی فرو
 فتنه از آفتاب سرب بر خاکستر درخت از جن و خاکستر نهم
 سنج مسدی بتانند و قدری از آن با شیر کتور تا چهار پایی
 که برل کند پس صفای نمک که از سرب سخته باشند طلا نمایند
 هر دو جانب و آن صفای یعنی پیرا تو متونها ده در کاسه کلی باشد
 و کاسه دیگر آن پوشیده آن لکل حکمت در کبرند و خشک کنند
 و لکایت دهند چون سه و شود بر آرند و صفای بتانند
 و هر دو خاکستر که شیر کتور تا چهار پایی که برل کرده باشند
 برین و صفای طلا کرده در کاسه نهاده بطریق که در کتب است
 و عین طریقی که نامه است تمام است و یعنی هر بار بر آوردن از آب حار
 تازه که هیچ باقی نماند باشد باید مالید آتش باید در و لکایت

آنست که یک وجب مقدار طول و عرض و عمق زمین را بکاف
و کجیت آنکه گردن خوره س ازند بکلی ده پت است یک لک پت
فنج پت در لک پت صفائح س لم میباشد و از آن بعد میکاهد
و پس هر چه زیر شود و آن را نیز بر صفائح نهاده تشش میدهد
باشند و ایضا بونه نوره و نوله سیاه بکتوله شیر درشت بر نوله
سیاه را درین بونه نهند و بر آن شیر مذکور اندازند و در زیر آن
بونه چراغ چهار فیل در بسوزند و باندن کجیت و دو پاس میاید بونه
برشته تا به آهنی باشد و چراغ چنین باشد که آتش تمام در زیر بونه
شود و فصل در جرم بونه و شعله فیل س انگشت مفهوم باید
فتمین هذا قمره طلق یعنی ابرک یکدام بایزند و دو تاب کند و یکدام
قند سیاه و یکدام شوره قلم در آن افزایند و هم حل کند
و اگر حاجت باشد چند قطره آب نیز اندازند پس این چهار چار هم
کند دیگر نه چهار عدد با کجیت شتی مهر و عدد از میان گاه زنده
بقدرها در چهار عدد و درین هر چهار عدد با کجیت شتی مهر
با کجیت شتی مهر و درین هر چهار عدد با کجیت شتی مهر
چهار عدد در آن چهار عدد شتی مهر و درین هر چهار عدد با کجیت شتی مهر

مقرر نموده بپند داشتن دند تا چهار یا پس چون سرد شود میردن آوند و یکلام قند سیاه
 و یکبار نموده و یکبار بن ابرک چشم خسته بطریق مذکور آتش و بنده همچنان تا سه
 چهار آتش دهند و بر بار قند و شوره بجلا آمیزند ابرک سفید شده خواهد
 خوراک و دوسری برای هر مرض در هر چه مناسب او باشد به بند فایده صلاح
 باید که سیاه و کندک آنوله سار بر در و در ظرف آبی انداخته تا سه
 روز که آن کند غصه نشود - آنگاه آب نارسیده چهار دام بر تان یکدم
 بسایند مثل سرمه پس چون در ظرف اندازند و آب بر ورزند تا جوش
 زند چون میل بسوی نماید و هنوز سرد نشده باشد یک شیر گرم بود که
 در آن آمیزند و بچوب حل نمایند و لیپ کند و منتظر باشند هرگاه از
 ناخن بکنند از آن جابر خرد و الفور بشویند بآب گرم و بالایش روغن
 کشند مانند واد در آن دو نیمدم کیو کجری و سه ماشه کافور جنبی و کور
 و سفیدی یک عدد و بیضه مرغ نیز آمیزند و بسیار جوش بدهند و راوشند
 کند و بداشند که نوره هماسعد که بآزند بعلی آزند چون دیر ماندند شود
 اثر کنند که شیر کا و گشایند بچساک در آن آویزند
 و بسیار جوش بنیده شیر را بر تابند و زرد و زرد میم بکار آزند
 حریق را بجا گوشت مغز جمال کوبند را بکینند و در پارچه بپندند
 بیاید نه بپوشد کلی و سر کین کا و در آن اندازند اگر بپزد بماند
 بپزد

نه نشسته باشند آب نیز اندازند و آن بار چه بسته را درین سبوح
ندازند و زیر آن یکدو ساعت استنشک کند و برانند و بسته برانند
و در او و سیه آمیزند و بنشیند کرم است شبای طعام آرد تحلیل دهد
اگر با فشه و عرق خورند قطع بنم نمایند اگر با عرق بنده مشک خورند
علیه ^{در دانه} سقر را تسکین دهد و قوت معده کند مکر و پشت محکم سازد
بهیق و بر صرا با استنشک دور کند اگر زنگنه با دار چینی یا جوز بواوین عرق کند
و شکم خفیف بدارند بجا بر نه قوه یاه و دانه را زایل کند و جمیع امراض بلغمی و خونی و فانی و نسج و دره
و قوه را معفی از کتاب حکیم محمد صالح بروی رقوم شد و اگر در دانه را باند که در و کند
قدر این عرق را غلظت دهد و مسکن شود اما احتیاط کند که در بطن سازد و رسد چه باعث نفخش آن
خوفناخ و برای جرب و خارش با درین آمیخته و بدون آن مالش آن معصیت است
بسیار این باید که موقت مع کند اول آمیخته است و فایده دانه را با زده دانه
روزی که با دانه باند موقوف کند نفخش آنست که ادراس که از بیوریت شد و از گرمی
روغن فیه و بر جگر و رانش نیکو بر استلا کند بکار و نیا است از جهت مفاد و دست کردن
سر دی آب پخته یا کرمی معده و بنفع را حکم کرده و اما در ایام سرد و نیکو خورد و اگر فردا به
آن نرسد تا روز ششم اگر از فیه در میست موقوف دهد و صاحب کلام حار را نافع بود
و بنفع دانه است که استنشک کند استنشک که بسته طعام آرد و دانه را بنفع دانه
باید از ^{در دانه} سقر یا کرمی و معقم ماه آرد و جبهه کند که با فایده است و اگر در استنشک

[illegible]

روز آب گرم بنوشد یک بشیر باد که در جوار شکم برسد گرم کرده اینها را در صحن بکشد
در باره صاف کند و قوام نماید چنانچه قوام رسد در شکم و در بدن بادام با مسکه گرم
حالت ناهمه و دهن جذب شود بعد از خوردن یک گرم خود قوام رسد و قوام رسد و قوام رسد
بیزند مقدار انس چوبه دارد و اگر کجائی خود منبسط شود آب آغشته بشیر باد که در شکم
آوردن آب صاف کند و در دهان و در قوام شود پس قوام ساخته در ظرف یک و دو لیوان
پوشید و در ظرفین دهن کند و در یکشنبه آغشته نماید و در دهان بفرستد و در وقت
باشد این عید ساقی که سبزی نماید بعد از دو و نیم بشیر باد طعمی مثل شکم
غزال باشد و طعمه دیوانه که در شکم بخورد نماید که راه شکم را بجا ران به شکم رسد
و به شکم میراند باشد تا بجا ران به شکم رسد شکم را سفید می شود
بماند شکم بیزند و در شکم شکم لبان دو ماهه ساجی سفید بماند و سفید
ساخته دو ماهه خموده بماند و شکم سفید بماند و شکم سفید بماند
از خالص آن بخور و بنوشد زایل سازد چنانچه در شکم بماند از روی عادت به مقدار نصف در روز
چون متعادل شود و قدرت رساند و قوام رسد و قوام رسد و قوام رسد
باشد و از روی عادت کنند و در شکم از شکم تر بمانی آن کم کند چنانکه عادت
رسید باشد که در خالص شمع تواند کرد و در استعمال این طعمه و در ترین صبح لراض باره
در مسکه و مسکه را از استخوان طعام جرب هم در شکم در باره و مسکه در شکم
قوام کند و در شکم از شکم تر بمانی آن کم کند چنانکه عادت
رسید باشد که در خالص شمع تواند کرد و در استعمال این طعمه و در ترین صبح لراض باره

دارند قدر مانده و در پنج شریع کند تا در هفتمه یعنی قدر روز شش تا و پرت و بعد از آن هفتمه
یک یک می اضافه کند تا جبران شود که در دست دو سال طبع هم رسد و این قدر زیاده مانده
فردی از روزی غیر داتی به غیر مخصوص است و بعضی احتیاط درین باب بسیار که بعضی
برابر آن معنی کرده به خود را جدا دارند و گویند دو سال طبع رسد و بعد از آن قدر از روز
دارد و آخر با بیدیه که مانده بعد از آن تا که در پنج خالص غایت شود تا می بود و پس ایام در میان
و حضرت شاذلیه ناخوش از آن روز دارند و میفرمایند که روزی که در آن روز رسد و بعد از آن
نیز بیدیه ای قدر از آن مانده که در دو سال نیم دام رسد و بهر بر سر و منافع آن یک شود
نیز بیدیه است و الله تعالی اعلم است اول اگر بوی است تنصیف نماید
کرد و اگر سایه بوی است تو را کافی است و آنچه تنصیف اصفید است اطرقت نیز بیدیه
ایا جعفر از آن بیدیه وقت خوابت و تنصیف در دو تنصیف که وقت طلوع انصاف بیدیه کند و
جدا ساعت در شویشگاه و یک ساعت خالص و کسیر خواجه طریقه بچو شامه تا آن بیدیه
و یک ساعت چو شیدین بیدیه و اینها بر شامه و سر داده چو شیدین در دو تنصیف را در کند غیر
در کار با پنج و شش با یک بیدیه است و در بیدیه چو شیدین بیدیه در بیدیه
ساعت و دو قطره صبا و در بیدیه چو شیدین بیدیه که در بیدیه تا به نهایت بیدیه رساند و این
است که اگر در بیدیه است بود و در بیدیه چو شیدین بیدیه در بیدیه است
کیا چو شیدین دو قطره کفایت بود و باز حاجت مانده است و سونته بیدیه در بیدیه
بر سر بیدیه است و در بیدیه چو شیدین بیدیه که در بیدیه تا به نهایت بیدیه رساند و این
در سر طریقه در بیدیه است و در بیدیه چو شیدین بیدیه که در بیدیه تا به نهایت بیدیه رساند و این
در بیدیه چو شیدین بیدیه که در بیدیه تا به نهایت بیدیه رساند و این

بمان دران و چون روشن بر داند ناله بر سر و در افتاب بنشیند یا با تشکر کم کند و سینه
بسیار دردم باشد یا درون کتف نیم سیر باید و خوب بخزند و این دوا در دوسه روز من و در کند
سوسنة و در بیتی دکات بولست بنه دارند افغون زعفران مرغ ساهتی کوبه مساوی
و با یک یک زنده کله مقدر بود کوفته بنود در آب بر سر و طلا کنند و خشک کنند و در نهضاد
با کون تاب بنید و بر بپا طلا کنند اگر در دوسه گنه اند مقته نامند و در یک س دقتند
روغنی که درین باب مجربست اما که مندل چهل گول کشته ملتی بر یک یکد م شیره اند که سیر
روغن کنجد تازه در دوسه ادویه را کوفته با شیره کف در روغن بوجو خاند تا در روغن بماند
و اگر آینه تر باشد آنرا افزوده آب بماند و اگر خفایا بخوش داده با تشکر کم کند و روغن
بر سر مالند مجربست که دماغ را پاک کنند در طوطی بسیار بر آب و کله جینی بر عدد
در روغن مالند و در بینی چکانند سوط برای خشک دماغ و غنمدی که در زبان موقوف
نفع دارد تا نازکی را و قوت نفعه را سود دارد کعبه الکیمی کلان و در دانه زعفران بر یک
برج و در آب بوزنه نیمه نوک آنقدر که کوفته نوز شیره کنند و ادویه دران آمیزند
بالجمعه ادویه در شیره در آب گاه که در که موقوفیت با یک یکد و در دوسه روز من
در سه قطره چکانند قبل از طلوع آفتاب تاب و در بخت نفع که نر نه را باز دارد
تبا کو ورتیا یا بخدادی یا نرنگی کیدم زعفران یکا شتر زعفران هفت عدد کوفته بخور
پیوسته اند که در بینی کشته شد که طوطی بسیار ببرد و در قان از نفعه و در نهضاد
بجویند که در یک خط زکام یا بیره سازد و شقیط طابت کند و نوشاد و جویند
بهم مالند از ساهتی سوسنة اگر کوفته مالند تا در بپا بخزند و دماغ
قوت دهد و در افغان کوفته و دماغ را از باده کند و در خوردن زعفران

[illegible]

حُریت درم البیان که قسم است از صبح پیکر بند دل کیوس و آتشی
 است خنده سازند در قطعه از دین کشید بر این کرده بخورند تا بهفت گشته چنان کند صبح
 کند و بنوعی کپوس حواله نشسته است مانند موش آواز موش بسیار کلان شود و در بن موی
 بسیار دارد و در موی از دیر بایستد که گوشت گلری نیز مفید است بر این کرده و در قدری مسکه
 کند و ز او کند نه بدوس و با بوی اندک در آب بپزند و در بینی جگانه صبح و حال است
 حیدر که بپزدی ز لب که میخیم و انگشت انگشتی بحسب دسل در شیر دارد و دهنه کود که بهر در و در حیدر
 اختیار است بهیضه شحات خود گوید که طبع چهارده شبان روز ام البیان و درشت و دیگران
 حایله بخورند از آن حالت باین دو اصحیت یافت مهر و جان در آتش صبح کند و پس حایله
 حایله و دانه و حوریت و بزرگان علاج نیست که کوش خور و زکریا بهر بخورند
 آلوده به از دهنه حاجت قدری از آن در آب بپزند و در حلق طهوش ریزند و اگر تازه در
 اتفاق افتد بهتر است و خون کوش خرمین بپزند که گوشت انبر عرس که بپزدی بخورند
 بر این کرده بخورند و دو قطعه بند که در جابیه بپزند و در خون کتیب که منسوز تر کنند
 و پیشین بهیضه و در کتب این که دو دان خوابه رسیده عطسه بخورد و اگر از بینی خوابه افتد
 ساعت بخورند روز یکشنبه دقتی که قروه و سقفه باشند نان در آن آتش بپزند چون
 بجته شود گرفته بپزند و مقب نمید بس آن نان لا انز که بهیضه بخورند و جند ز رفقه شود
 که صبح اطفال غره را در دو سه روز رفقه تمام بخشد بیک روز استخوان آوی که سقفه باشد
 و جند با سینه که جند سه روز پس از آن بخورند تا سه روز که باز بخورند
 در احوال شود باید که عرق بهر یکس بخورند و پس بخورند و بیکس در عرق بخورند
 بکونی اندک تا زنده شود عرق خاک کوش نمید است و در نیمه بپزند و یک بار در عرق

[illegible]

بسته مقفه و سوز منفی و سوز بیان ذکر علیه را بر کوفته پیوسته و در شقال
میخورند باشند بعد از زوم ریاضت و دقت غذا بهر نرس زنده هر چه بشنود یا در دل و دینی
محو را حضرت امام شافعی را دوست میخواستند اگر نمیدانم بعد از هر روز پنج درجه است
نهایت غایت مفید است و جمیع علل باده و مانی را مانع دیدار یکدیگر و بعضی از نور داخل
نمایند مانی استیلا و دین را تیره کند اگر اگر در دم زنجیر بر روز نماید دل غایت حافظه
بجز از این در غایت و با علایق اسب سوده در چشم کند اصل و غایت
فلسفه و کمال و در دو جو به هر سه را بر کوفته پیوسته پیوسته روز متواتر بخورد و غایت
تخم کاموین را در الفیون تفاح یک یک درام کوفته پیوسته پیوسته استخوان
بر پخت با طلا کند خواب خوش آرد و در چشم سر کهن هر پیوسته و قطره جبهه آرد
در بین چکاند خون در عاف یا نایست سریش را یک درم و در دو بار با صابون ملطاف
بسی یک از آن از سر سنی تا تبارک بکشد و دو دوی را از میان کوشن دوی پیوسته به مقدم
محیط باشد در کاه خون باز آید و در شش و سه قوه از شش اندک و در سنی
چکاند و چون از سعادت خون خاطر جمع شود باره بابت کرده فرو آرد و در سر
کشان خورد و آب یا میلا بر تارک فعال نماید آرد و من بابت کرده بر تارک
گذارد و کاه خون از بینی بر آید و تب بپوشد نمیدانند باید کرد و بر کاه خون
بینی که از جریان باشد مصنوع است که چون مفاصل و جوف غشیه پیدا کند در
سپاه نانه بریان کرده نوبت در یک در شش و از نهج است منقال سه لاکوفته پیوسته
بقدر حاجت بهر که انکوبی را میخورد و در باره بسته بودند از کاه من شده
در شش پیوسته من اعضا است بر مرض که بان افتد

نوزده علاج باید کرد نه بکفته چنان چشم دو انبیه انداخت و چون چشم بدو آید محقق
 نکند تا به دو انبیه آید و با الجده این مقدمه در کتب معتز اول مضبوط است و در طب اندک کریم
 تألیف محقق است بتفصیل این مقدمه را بیان کردم اما اینجا دومی چند جهت
 احوال و در بدیاض و غیره گفته میشود بگردن سه مرتبه بکشد که سنگ روی نیم
 از غایت نرود عدد دیگری خورد دانه یا در دهان عدد و چهار در کلاب کربل غایتی
 بسیار فایده دارد مقدار آن در غذا ایست در چشم اکثر اعراف چشم را چنانکه در مکه و غیره
 مفید است که با جود و رافقه بدو انداخته از این چشم را سفید بود همانکس سفید یار یک
 بسیار نرود و جود مقدار آن که آواز در دهن آید نرود و بجا آورند که عبارت از چشم بحال آید
 و جلد به پودر او ابتدا از زغال مسود و در نوزده بار و دیگر و بیشتر مقدار و در خود انبیه
 مقدار یک کف بیون کاغذی دو عدد به پودر را بنورند تا در دران خانه و است
 خاکستر نشود پس سه دوازده در شکم تا به که خاک کرده یا شسته یا بیون اند
 اندکی انداخته یا شسته بر سه این تا مقدار آب و بیون ضرب سفید پس در
 ظرفی بر اند برگاه خواهند بجا آورند یا آب بیون بسیار و چشم کشند و چشم
 پوشید یا بیغوا میگردد اند تا آب بسیار و اند و در برای چشم یک نیم
 نماز یک فعل کرد بلیه نرود و در این کار که ناخته باشد یک ص و در آب
 و چشم کشد اگر که را کل در چشم باشد یک ص باشد بورت سائید و چشم کشند
 اگر که را نرود و در آب سائید و چشم کشد اگر که را نرود و در آب
 در چشم کشد یک ص بکشد یا که در آب سائید و چشم کشد اگر که را نرود و در آب
 بکشد یک ص بکشد یا که در آب سائید و چشم کشد اگر که را نرود و در آب

چنگ کنی و آب اینون بسایند همی سبک غلطیده در چشم کشند تنه و فبا را در وقت ساز و
در چشم چشم که باشد رافع است زرد و نوره و چنگری سبکی کوته پیچیده شود
خوبه غوطه بوی سارند و بر سالت چشم رسانند در آب این دود را گستره بر چشم
نحوه جدید و زنده این سان بوی ملاک کند در یک روز زایل میگردد و تازه نمیشد
انسان را نه بوی در آید سبک است که چنگ از چشم مفید است و خوب است
بوی سبک بوی نیست و دم آن کشند چهار دم میخست دم بلیله چهار دم
آنها تازه در دم ستر اول نیست دم بلیله دوم نه را کوته پیچیده برابر پیش از این
نزد روشن زنده چرکند و بشند آینه زنده ام کم و زیاد است حال مرین را و چند این ترکیب
و اوس انبیرت کوته بلیله دوم چهار دم آنکه شست دم سحر مفید دم
غنی بکدم بلیله بکدم سبک سبک بوی بکدم سبک سبک زنده روشن زنده چرکند و با
شند خاص است خسته بخور شربتی نیمه و این ترکیب را اوس انبیرت کوته
چشم را روشن سازد و قام چرک زوی دور کند و خسته بلیله و آنکه شست و در چینی و سحر
خسته بلیله و سبک و سبک سادی و آب سرد و یا کلاب خسته و وقت خواب
از آب سبک و چشم کشند در آن که بای چشم مطلق از این کشند و با خیمای با الکل
بر دایره غایب تر آنکه و سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
نانه و آن در سبک و سبک سبک و آن نانه زنده چرک زوم کوته پیچیده و سبک
مهر فامد سبک و دیگر زنده چرک تا مار زوم کم که از آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک
مهر فامد سبک از آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک
مهر فامد سبک از آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک

[illegible]

با بران بینی قوتی بجور فکرم بجای تو میا صفتی با لبر کردی و دم مفت افتد و س
 بجای در شب خیمین بند و به تر فایده بویه و در سیه لکها بماند که شکستنی است و در کمران بماند
 در وقت صبح میل و چشمتی که کل نهی مجرب بای میانی و در پنجان و میل و در
 و نشانه گذارده تا تو بال نجاس بفرست با تو بال آسن و در سینه و در لکها بماند که شکستنی است و در کمران بماند
 و بعد از آن خیمه را بچرخ و در دم گذار یا بگذرد و در دم بگذرد و در دم بگذرد و در دم بگذرد
 حرق بکند و در دم کا جنون و خرقه و حرق از بکند و در دم بکند و در دم بکند و در دم بکند
 طرف می بقیل نهاده و در لکها بماند که شکستنی است و در کمران بماند
 فلفل که در سحر کوفی با بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 سحر سحر کرده با شیر زینت زینت زینت زینت زینت زینت زینت زینت زینت
 کند خاشاک زایل شود و بصارت زواید و در کمران بماند که شکستنی است و در کمران بماند
 که چشم با سحر در دم بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 فایده مطهره نظور یون در منقح زواید آب نظور یون و قیق در دم بکند بکند بکند
 بسفنج مرصی خفته در زینتی است و در دم بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 و تا سیوم صفا بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 قد خفای که بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 ان تدن بالزربة سید ایدم و بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 ولین بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 و التهمین بالزربة حضوره بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 بنزک بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 ایدم و در دم بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند
 بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند بکند

در جای که تیره بان یی جدید مقل لب کوشن ... که برای اکثر امراض چشم موجب حشمت
 گفته و شکری بریان کرده صادی مانند سر می کنند و چشم کنند ... بهیله بسیار که
 زکی بر گویند در آب کلاب بنه و در چشم کشند ... شنبه کوزر یک قطره و در چشم کشند
 و نجوا خنده و مو و گرمی و سرخی دور شود ... بهیله و جاله و کدورت بصابت کند
 در طرقتا العین روشن سازد و از آب سرست بیخ کنای کلاب شب لیون سامیه
 در چشم کشند ... که مو بیخ و کلاب حجریت و شرواح میاض و دیگر امراض چشم
 مفید است بهیله و بنامند و بویست سپاه که بالادی اوست خراشید و دور کند و مغز
 تخم سرس هموزن قفل حلو کلاب بنه و هر دو را جدا جدا به سیاه بنه یا کدورت یا غلظت
 خواه معجون کرده و از ترغاب خوب اند و در چشم بکار برند و برای آب حشمت
 که سرخی چشم از آب کین ملتقمه قدیر است بماند و بصابت و بنه بان آلوده کرده و بر ملک
 چشم بدارند ... ناخته کنند و کلاب بنه آب معلائی کرده معجون است در چشم کشند و در
 بود که حدت افتاب در سفید و آید بهیله زرد و خوراک و توله و سرش
 با هم بچندوب نهد و بپازند و لوراد و کلاب بنه و در آتش کنند که دنیا کدورت شود
 از که در کلاب بنه و در بدست صاحب بکار برند و کاه در چشم کشند و صفوت
 اگر چه در درم میارند کلاب بنه و در چشم کشند ... از مغز آید و حشمت
 در چشم آب بکنای در چشم کشند و در خوا بایست و اگر که آنرا اندکی سازند و در
 میزند غیر حشمت بایست ... بهیله با شیر و درت ساخته و در چشم کشند
 ... که بکشد و در درم بچوشت و در درت ... چشم کحل العین و قطع المص
 ... که در چشم از انام کین را یا خنده ... کابلیه و درم و العین

[illegible]

[illegible]

کینه او است به غلبه از طلا و جواهر نیست نقد با حیا طاقم اول با حیا بود و کلاه
رنگین است یا پنجاق صلابه کند و در زینم لوراق طلا و دهن غایب و حق کنند تا
نه از تمام شرف بگذرانند و بعد از ششم کشته و شتر است که در حال استلا معده و نه
و بر مغزی که باشد احتمال کنند که نهی بر دهن کنند موی فروئی بر کنند
و خون کینه بکاف با کینه بکاف با کینه بکاف برای یاد و بماند است در بعضی
آله ای که درم بخت در رس یا که کل آن سپید و شیرین و رس بیکره
سیاه و یک درم درم تر بدید و کور و رس سیر آب جوش نند که رس با و
دو درم آب نان بخت عله دارد باز تر بدید ملتیه و حقیقه ستاد و نوبل کشته
و حقیقه و فلفل که در موتی و نعلیم ستال در کوه و دنیه و بکاف و حقیقه نیم یک
و ام بکند و بار یک کوفت نیم سیر دهن کاه و کتیر شد و طبع تر بدید و شیرین و رس
با کینه بیکره نیز اضافه نماید و بکوشا نند در یکجه تا دهن با کینه دست به است و نه
پس با کینه و باراند و صبح بخورند اول روز یکدام دویم روز یکینه کاف سوم
روز دو درم بر دهن و ام میخیزد و نند و قدری کتیم کتند و درده و نفع
تمام طار میگرد و از عیال حیات باید که در سر ما خورد و در اخ و نفع ندرست
کند یا خسته را نند از زحمت و نند که کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم
از نوزان کوفته بکینه کاف بکینه حقیقی بکینه فایده و کتیم کتیم
از حیات کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم
بمان کرده و اندک برکت کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم
بکینه کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم کتیم

بناگشت آینه حقیقت از درخشم کینه میزد و بکشته غیر نافع آمد و باید دور شود

از رساله حکیم محمد باقر مرقوم باری خستم ملائمت باری مدکم

وفا داشت و نمودن و سلاق و هم در تقوی چشم و نگذاشت که تا او مدتی نبرد

و انچه بخفته باشد بجهت میل و کمالش صندل سجده فرمود و درازد و دم زبانون و انچه

نه و در وقت نرم کوفته بکوب خیر کند شیشه را می زید یک زنده و خوشتر است وقت حاجت باب

خسرو و دلاور شاهان عالم را که در این شهر بودند

چشم در در آینه باز در آینه زبانی چشمت درو خطی که میزد و در خطی که میزد

فصل دوم در معرفت بابی طهر و نجس

عيني فرايت ودا النمام انسانا يافرق بالافضل بين السبابة والادبهم من السيد العيني

فصل سیرت علی حسیم بدست سید محمد مرتضیٰ عراقی مصنف ملک محمد علی خان لاری

خبر آنکه که عادت کجای از این را بدیده باشد و در مسکه که میخواند و کجای میخواند و در عادت

مستحق رحم می باشد و این اهل کلمه چنین گفته اند که با همی و بر بانی و دیو و دینار و جاد و

[illegible][illegible]

چهارم: که در این کتاب سجدین را در بار آورده. ملازمین و بیگم را در بار آورده.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

میرزا یونس خان بزرگوار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مذکر است آنکه که سوخته شود بر سطح مذکور و در چشم کشیده شود
در خون تازه و چشم بماند و فلفل را در اجوات ساییده و چشم کشیده و برین چشم
و جانیفل و درخت منبیهی ساییده و بکار آید

بافتن از میوه مغز که در چشم کشیده

نمل گردانه الاچکی که در چشم کشیده نم بولت کوندی اند بادی و بکشد چشم را

بسیار برفین لب میزد و مقدار خود چونه آید و خوش اند علی الصباح و اگر حرارت باشد

که است در آن تر کرده باشد بهتر ازین دلاد و یا عقب آن نیز خوش اند و آنکه

برین مالند و به مغز خود و بکشد و بپوشد و بر زبان مالند تا زوجهت است

بیکوی که در چشم کشیده باشد بیک میا و اگر مالند و در چشم کشیده

میون آید و بکشد و در چشم کشیده و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

و به بکشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد

سود دارد طبیب دوم فراموشی بجهت دوم انجیر بی عدد پیدا میکند و دیگر در این مرتبه
بجز مرتبه پنجم آید باید لایحه در غرض غایبه است و از این براه نیز از غرض که در
غایت استخوان منقطع الکلی باشد متوجه گردد و در بعضی دستبند لطیفی را که در
سایح مندی ناخواسته در لونه طولی تخم کزک است و مصطکی دوی بسیار پس دو تو
نزدیک میگردد و در او یک و یک با از یک دوم گرفته میجوید خوب زنده شمرتی میگردد
آب گرم با شکر آب پس که در آن دو جوینش دهان در بنان را معین است خوب
حوض در کلاب یا آب ساقه ای سر که آمیزه طلا غایبه در بدن حرکت میدهد
و یکدیگر در بدن کثرت نیم گرم کرده مضطرب غایبه که ساکن گردد و در سنون
که در آن را جلا دهد و در نیز در غایبه نمک کوبیده از یک دوم سوخته بریان گردد و
زیره در این و بعد از آن سه سفید و مرغ و مصطکی دوی از یک یک نیم گرفته و نیز سنون
در این که در دندان را پاک گردانند و بستی می نماید با جوینش در آن نمک را یک نیم
سنون با زنده و در کوزه بنده میجوید یک گرم ده عدد در چاه و در سنون با یک
ساخته و در دندان مانند اقل آن بخوابد و از دست در کار و دست غایبه غایت خواست
که گرم در آنرا بر لایحه تخم میازار نشی سودانند و دو آنرا بر لایحه آمیخته است
میکشد عام فرود آید بسیار می آید کشته شده یک لیوانی در دست است مصطکی
میکشد و مرغ و بعد از یک دو در بسیار آید و در این روش بسیار در کار است
بسیار است و در این دندان آید و بسیار از آنرا به طبع او کند

در این

در این

ز آفتاب آرد و نور سازد و ای که خورشید را با زبان دوی نیست و یک دست شک
دو هم در کار دارد که از منبع انهر یک یکدیگر را با ساقها در سر که خند ز کند و در کوزه و نعل
سر برین دستوار میزند و بر آتش دارند تا کلسه شود و از اجزاء اند و به نیت که دوی
بیرون آرد و مقلد از دیکه تا دو دانگ باشد و در دست میزند و دوی به پیش حاجت میفکند
چون براده آید چو شکر بر ماز و شکر بر نعلیه توتنه شکر بر روی مقلد و کوزه
چو شکر بخور و چو آب میانه بخته دستار میزند که بر دندان مالند و به نیت
نیت نیست اما هر یک نیم شکر بر ماز و در یک شکر بر زار یک شکر شای بر چهار در و شکر
سر سبب میزند و اگر نعلیه توتنه اند از نعلیه بخته باشد بر دندان مالند و در کوزه
ساکین کند و نعلیه سبب دوی سبب توتنه کلی سبب کوفته بخته سبب سبب سبب
بیلاد که مالند که بخته و مشهور است در آب انداخته و نوشیده و سبب بخته
که بخته دندان را نفع است و در دوی نشسته و حشر که سبب خیم بود
یا سبب یا خزان باز دارد و دندان را حاکم کند بختی سبب ای سبب و سبب بختی
و سبب کوفته بخته کلی بخته بخته که سبب را سبب و نیت سبب اند و سبب بران
مانع خون بر دندان کند و دوی بختی از سبب و خاکستر سبب سبب و بختی
بریان آید و مالند و اگر دندان شکست سبب ای سبب و حاکم بختی سبب و سبب
نیت بران که در دوی سبب دندان را حاکم سبب سبب سبب
ما به یک سبب و سبب ای سبب بختی بران بختی
خود را

[illegible]

[illegible]

استنونی بخلق مانده که تواند بر اعلان بگوید هم که سبب ندانند باب که هم در دوایر استنونی
 در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 بهیم که بر او نهاده و این نیز که بر او نهاده و این نیز که بر او نهاده و این نیز که بر او نهاده
 جنس نه میون آنکه در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 تفریک گفته که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 و کوته ما بر پیوسته را با یکدیگر فاصله مانده که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 سکونین و کشید و بیدار سبب مانده که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 با صاوی سبب مانده که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 غرضیه مانده که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 از آن بجای مانده که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 سبب که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 مفید است و در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 مادر که در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 جدت و در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 بیدار و در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 بگیرند و در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 چکاند فاش و در دوزخ است و در جبر است و ختم که بر سرش نهاده بر او زیاده باشد و آن نیز که سبب
 خاموش

از آب جگر که در این سنون در حکام داند به بی نظیر است و کسی که در دهن

26

روز انوار کی کندھوں کے درمیان میں اللہ پر غور کرو کہ وہ کبھی غور نہ کرے

و احتیاجی ندارد که بدانیم دیگر نوبت و دیگر یکبار این عرق است که استه و استه و استه و استه

سازد و بر زبان او نام بر زبان و به فعل او دست باین وجه و در این حکم سیف

بہارِ داروغہ کی برکت اٹھا کر سب درویشوں کو واپس آکر درویشی خفیہ ازین

در این زاری بکنند و جویندین انفع و هم گفته و در هر دو جویندین محبت یاری

کتاب محفوظی مکتوبه بدارکتاب خسته گردیده ان مالند

در حدیثی در این باب میگوید که در تمام اعمال آن باعث سقوط مصطفی

(Handwritten note at bottom right)

روزی نیم شب که خوابیده بودم در خواب دیدم که در میان دو کوه بزرگ ایستاده ام و از هر طرف صدای فریاد می شنوم.

و از جمله نوادگان حضرت درویش از بنای ساخته در خان برای مردم و در میان نوادگان

چون تبارک و از خانه فرستاده بود محمد و کمال خاقان آمد و در دو دندان نه انقور کشید

بابت مصلحت کیسے، مخم نہیں بدست و خوب زبان کردہ منکر و احسن بیان

سماحہ ہو کہ کتب جدیدہ اور کتب نام و فہرستہ کردہ کتب و زبان کہ نقد و تہذیب

برمان بکشت و دلم ناکه به جهاد و دم فدا و در بر او خیمه خوار و در دلف

تجارت غریزیه و سودی صاف زند و نامندی است صلیف ندارد

پیش خواننده: *پیش خواننده*

دری من اسم الله

نشسته بخته سیر رشته پذیرد آن بکیر نه کم نمیرد صفت کند بر دندانها را که
بر دندان کم نرود و چنان شود که از کس که بی جویایی استعمال و در دندان و
صفای آن کلمه بکشد و از بخت و خیر و بد بخت اندازد و کس که کل بازو و ساق
گذر بکشد و دم از این مساله بدین تو قیاس کند که سفید بریان نو بکشد
فلوس بکشد سفید و فلوس فوغل سوخته یک عدد همه را یا هر چه بپز کرده نگاهدارد
در دندان که از سردی بود دفع کرد و جرب فلفل کرد و عاقرقرا آنکه در بخورد و کس که
بخت سوختن بدن سادی گرفته بخت باطل غلوها سازند و در آب شویا کنند که این
غلوها زیر دندان دارند و شحم صفت در دندان کار بچو شامند و بر سر صابون بچو
کف که از آن روغن بگوید جان می کشد بر دندان باز دارند که کرم کرم گرفته زیر دندان
دارند و نشیند که در دندان و کوشند فایده را نافع عده گفته اند که
سنگ کوئید سیمان بطریقی است بر دندان مالند و احتیاط کنند تا در حلق نرود و سوزی
عاشق نرسد چون مالیدن آن دانه بر آب شود افکنده و غرغره و منصفه نمایند
بلای آن بان خوردند دفع درد دانه چند نموی در دهنه بپاشند و تا بماند در ساق و ک
از رختش نمک بر دندان گذارند و دفعه الفجر پاک کنند و غدری شکر تقاضای
بچو در دهان نهند و صحت در صحت دفع نماید و مقول است بر صحت شکر

بختی است که در دندان است که با آب و سرکه پاک کنند

بختی است که در دندان است که با آب و سرکه پاک کنند

[illegible]

درختن دجید در آب سرد نوشیدن و غلبه کردن بر آن که دل از غش
در باده آن بهر وجه تا دل از غش و تدارک امرش وی در کتب مطهره
ذرا یافته و در ایام جدید و بیجا هم پدید میآید شربت اگر ازین برشته چیز سفوف ازین
میشاید که نیکو دل که از گرمی باشد دفع کرد و آید و بنشیند میوز بعد از حاجت در آب
آب نماند و تمام شربت همواره در صباغ بیالاید و با نبات شیرین کرده بنوشند
حسب امری که در آنکه از سر دی بعد از غلبه باشد بیکرمول کوفته یا بخیه و از آن
باشد شربت سینه بخورند و در آنکه که حال دفع دل و در لند کلاب و در دم نبات
بیکرم برود و در ظرف نقره انداخته بر آتش انگشت نهاد تا نصف بسوزد و در آن
و سرد کرده بنوشند و در آنکه که دل و ناخون لیا دست یاد و بای و همه امرش را
مفید است جذبه نبات را بگونه خطائی دارد که گفته و بیکرمول اسکند و در روغن
و آنکه شربت سینه شربت سینه دارند و باید الیجی خورد که کوفتی بیکرمول
دار چینی بد که غلبه ناکسیر جوید و در دمیته نهاید سینه و مغز پسته
صفی جوز بخیه بد را جگر بانه و بنشیند حیا را به بیکرمول زیره سفید میل
موتیه و قابضه زرد که شیر باد کیر و ریغ مغز جوید بیکرمول بیکرمول
عسل را بیکرمول در شیر بپزند و بوزن به مهری اندازند و قدری سینه نباتی
که بچون باشد بنشیند از در دمیته شربت سینه و نماند تا ده باشد و نماند و در
حصولات در آنکه که بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون
بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون و بچون

و قوی است از چرب شیرین و ترش بهر چیزند که خونی حشر را سودمند بود و چون چربی و
صفتی قوی است که هر که را بر کوفته بخنجه یا شیر که سودنی مقداره خود کوبیده اند که کج می کشد
و خند غذا گوشت گوشت و امثال آن و بجای ایون چینی ایون خطای اندازد
بیا آنکی صفت طبع تریج اگر حله مساوی کوفته بخنجه نشاید آفریده از دوخته بجا نشاید صلیق مالش
و سره ادر کند ایوب بچه تخم گمان با ربکب خنجه دو حبه در آب یاد و توانم سره
نبت آفریند و پسند یاد و دام ایوب کوفته بخنجه بخون خند و در رفته آن نبات آب خنجه شود
و سود سه صدق را بسوزند و در شیر اگر کمال کند مقداره صلیق بخورند
و خنجه بانه خاوار تر شود و خنجه میانه و در آب کوبیده و کوفته بخنجه بداند بر صلیق
صلیق النفس و سره و بغم در شیر و در آب کوبیده و در آب کوبیده و در آب کوبیده و در آب کوبیده
مقدار نیم باشد یا کم زیاد هر طالب علاج و قوت در خنجه بداند بغم قطع شود و کوبیده صلیق
و بغم را مقید است و در خنجه بمان طریق دهند که قد سیاه اند یا کبیر از مملکت زند و در آب کوبیده
و در آن نهاده بچیده نزد حبه خنجه فرو بردند و صلیق النفس بجمه می رود مساوی است
بخنجه یا شیره ادویه موازنه فلفله که در آب کوبیده بر صلیق بکی از آن خورند صلیق دوزخ
نمید تواند بکشد در قد سیاه اند از آن و در حبه فرو بردند و در آب کوبیده و در آب کوبیده
بالائی نوشته تا صفت روزان و در آب کوبیده فرو بردند و در آب کوبیده و در آب کوبیده و در آب کوبیده
و در سبب هر چه که خورد و نشو و نسوزد که این را خورد و باید که میگویند بر صلیق و در آب کوبیده
و در سبب بسیار مضر است که آن زمان که بی نیکی و در آب کوبیده و در آب کوبیده و در آب کوبیده

[illegible]

بعد از شنب بگیرند و در قند سیاه و میخچه بپاشند تا آتش نوزد همچنان کند ضعیف و در شش و
از پیش موای بود بهتر است و چون این دوا داده خواهند باید که بهشت از یک روز جدا
نی افشاید و از خود بخورند تا رهن زیاد شود و غلبه کند روز دهم این دوا نیز بکند تا مفت
نان کند و در یک هفته افزاید و از جاع بریزند دوا بیات حکیم جعفر ناکبیر که در ترک
در خورد و فلفل از زعفران سوخته پنج خور و طباسیر شش خور و دانه الابی بنایه شش خور
در چینه نیم خور و توری سفید شش خور نبات چهار خور و کوفته بختیه یک خور و نبات
صبر خورند و سرکه زرد در یک بار و در میان دوات و کوزه ای را من دفع شود و ششها از دوات
برداشت نماید بخرید کفایت اطباء روز اول سه شنبه دوم روزه شششنبه سیم روزه
ازین زیاد کنند و سرکه پوست انار بپزند و در دهن دارند و عسل به بلبله یک گندین
و شستن در این خوردن مفید است که هر چند ضعیف و بحریت خانه عسل و کینه
بتانی آنرا پنج خواهند پیچید و خیره از در دهن پاک کنند و آنرا با قند سیاه و میخچه دهند
بسیار اگر بی آید و سرکه و صنیق انفس کنند که به پنج در دهن نشاندند از خوردن این
در یک روز در شش پوست در دهن درخت شول و در دل عینه ای و کوزه و سپید نعل
و قند سیاه کنند و یک یک نام عسل بخورند و کوفته بختیه پنج خور و یک گندین یکی از آن بخورند
یعنی بسیار آرد و در آخر پیچید بسی در درازی بشکل کلس و شکله بیرون
که مادر مرض همان وقت یک یک باس نی متواتر بکند عسل و نبات سیاحت تمام روز
باز بقیه نه روز و در آخر روز چهارم ضعف وزارت در در یک خور و شش

روز به بخوابد بکند یک دو قرب ببرد که میرساند زیر کمر سارست مانند صیقل است و در روز
باید که هفت روز به خوابد یا زبان خود را به یک طرف ببرد و روزی یک بار به خوابد و روزی یک بار
بکشد است و در وقت خواب بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت
خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند

(31)

تحتیاف را بگوید و پس مرض روزی یک بار که میشود تا که در کمر جای راه با الکل ده و بپزند و با روغن
کنند و با روغن کنجد که سه روز را ببرد و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند

یکسان باشد و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند

و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند

و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند
و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند و در وقت بیدار شدن دراز شود و در وقت خوابیدن بر روی کمر خود را صاف کند

ساعت نشد و در باز نصف اودیه باقی دهند و تا سه روز بخورایند که یوتو خوردند بخشد
و پنج شش روز دیگر غذای نرم دهند و در آن می خوردن و بعد آن تا چند روز را با دیر غیر خورد
خانه محفوظ که بسیار خفته باشد بنشیند چندین که از مرض صغیر مرضی به شدت بدین
الهی و الهی سر و ذوق النفس که بسبب باشد با الواسطه طوبت نفع تمام
تا مقبره که نشود و این چیز را نباید داد که قفس نوزاد باعث آفات و غیر است بزرگ شود
بعد از این ترسیا سپید بود و در حوضه انون کجاست معجب به دانه حبیب از آن مقدار
جادوس یعنی با جره و بقدر ذره یعنی جوار و یگان حبیب دهند و وقت خواب و اگر خوابند
زیاده کنند و قوت مرضی منقول از قرای این معجزه که یک صغیر انفس و سر نه
کنند و امید بود که خطه و تیکر عقل و بود و اگر کرد منقول از تجارب حلیت و اگر گفته
بخته سفوف از آن بکدام بار افکند و سر که سر نه سر در امید
قرن و از آن سایه که مندی یا دیون کوئید از هر کس که گفته نصف مکررین که در عید
گفته بخته پنج یا بخت همه از آن و یک حلیت پنج باب بخورند و ای که سر نه سر
که هر یک نفس باعث سر و عالم میگردید و به مرتبه دیگر که قوت و ضعف هر کس
موجب بد که اطفال و بزرگان مکرر اصل السوسن نشسته و منقل سینت
گوئند بکدام نیت بسته و دوام زنجیر بکدام فایده بخوبی و دو روز هر سه روزی و آن
نیم گفته و دیگر که سر آب بپزاید و جع بپوشند چون یکیم یا لایعانه از مار
مها و بزرگ و در میان مهر و نیت بسته از آن فایده که هر کس که بپوشد و دو روز

بگویند که نه باشد و نه شود در بعضی از کودکان است حسب آن دو مقدار از دینهای از خود
 که ضیق انفسی است و بعضی را سود دهد و بعضی را زیاده باشد و بعضی را کم باشد و بعضی را
 برین حال که کم باشد تا که جوین زنده و حیثیت همچنان نماند و در آن گذارند تا که این را معلوم
 پس بیکدیگر از جوین باز آید و فرو در آید و با یکدیگر میدهند و در مفت یا نه برین میزند
 یا نه در حسب حاجت مخصوص یکی از آن خود در وقت بسیار بیرون میرود و نه به در وقت
 ضیق جوین از دست نه بیکدیگر اطباء و دواور اندین بیکدیگر اجازت گفته داده اند و خواهی
 که تا از دوائی دیگر کار کنی و این دوائی را در آن نشانی و بر سبب احتیاط و احتیاط است که
 و طوبی خرم نه زرد که وی خوش است و در سینه خرم است که بقیه را میخورد
 مرغوبی میزد که از شیر از وی در فک شکست بره سفیدان در آن شکست
 شکر بدم که گفته بودیم در یک سینه و در سینه دیگر که در سینه است تا یک هفته بخورد و شیر منزه
 دوائی را به سینه بود و چون سببش از برکت بدم کسی که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
 دوائی که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
 شیر هم از آن دوائی که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
 با چای پس بول خلاص میزد و با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای
 بود که که لوش حیف نیک و آن خون در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه
 حلیه است و با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای که با چای
 میان سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه که در سینه

(32)

چونکه بنی بیکه ای کوئند خلو ساختن هفت بعد پیوسته بر پستان خوارانید و
روی اسکند ز نو سفید رنگ طبعی کالیوی سادی کو قه بختی بارتی به ری سانی
نمکنند و پستان چند سوزن زنده جانی باره خون و لایه لایه ای در داخل نایند و سینه نه حکم نه
و عین که در سینه زنده باره ابلانده مع طهر و خفاش و سوزن زدن یکبارگی است
قسطی تخم که بر او بار ساید اسکند که در پیش آمیخته متواتر ظاهر شده و سینه نه حکم نه
در آن زنده بارتی که ساید پستان مانده سه شب زنده حال کو دیار زنده
پوست از آن شیرین که سیر زنده شش سه میراث نیم می بوشاند کی کرده و روشن باشد
صاف خفته پاره و شیرین که متواتر مانده بر پستان و قه بیست سدا را سخت کرده
تیرید که از آن کو کجاست پستان بود یا اصله جای و رده شد از زنده میراث نه پستان
جای که از آن خلو ساخته در زنده متواتر شیرین که بر پستان و قه بیست سدا سازند که
کرانده بارتی که در آن خلو و در آن و اصله و دیگر ارض و بادی بجهت مع موالع و بجهت
زبان سادی که کتکین ادعای باره قوی الاثر است بود که در پستان که سه شش بود
و عین نه کوئند بارتی پاره و قه مانده و بارتی نه یک کتک که در مع مجر و آنکه در آن
در دکانه کرد و در کجاست تخم که در آن ارض پاره و قه در دکانه که در آن
تخم بونز بیکه که کتک بود و تخم ناوین همزن کی از آن سه تخم آدینه نیم که نیمه یک
دالکین بارتی خفته مانده تا کتک بلغم زاننده در آن کتک به استحال نماید تخم
بجی در آن سه تخم و کتک کی است که در آن استحال نماید نه حکم نه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که اندک است که از امتداد یاقه باشد دور کند که شکم را نهد و طعام به هم نهد عید
بسیار که سوزی بکون و برون بریان و بکشد و درم بپزد و سفوف زنده
بپزند بخار را بکشد و صفت دره و بکشد که تندی چیده یا بپزد که با برود افزایند
و به است که اینها را با هم چند دانه منقذ دانه را آورده باشند که در او درون است
نفع تمام دارد و اینهاست سوز است و منقذ اکثر است سحاب بکشد کل و درم عدد
سحاب که جابجاست خشتین سحاب در سینه و کس که کندی که آنرا با دکان خنک گویند
درد در تر کنند و در دسوم بر آورده در یا هر صفت و در سه مرتبه صفت می کنند تا کوی
خاند بپزد و در وقت خشتین سحاب بر آب سحاب که در او نذر ناریک یا جویب هم می کنند
و کله دانه به آن اندک در آن حل کنند تا که همه کله دانه آن نیز و مقدار حق عید بپاست
بر خشتین و مقدار کوی سینه و در کوی کوی متوال است قدر بر کله دانه آب مزه بود و طعام
که به دروزنه از با دروزنه بر نیزه صفت طعام کند و کشتن بسیار دارد و کس که در مار
نویز و در تمام نشسته باشد بکشد که در کشتن بسیار دارد و کس که در کشتن
بدان به بلایا اندک سینه بر کس که در کشتن بکشد تا آب سینه در وقت
حاجت مقدار کمی که یا کم زیاده تا آب گرم وقت خواب بخورند که در کشتن

دست و دند بر زمین که از آب بر روی دند بپزد و آنرا سوز دارد

صفت فلفل که در عروق و غده ها بپزد و درم نیم سوز که آب سینه و سحاب

نیز در دانه های کس که در کشتن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(40)

یوست لایق بود و در وقت زردی بیان کند که منم میشود و اگر نشود که بیوزدونه
جام اندر بر آن جوز بود که نیند رود را با یک غنیمت هم میسازد و پنجه خاص جبهه بقدر
پنجه دندانها در وقت چیت بجا آورند مادی که در شکم و در بطن بر جا که باشد
بر وقت شمار و دفعه صابا که در مسقوی هم هست در آن از کجوب ناب و دوب

نعمت شک و بواسطه پیوستن آنزد نفع سارافند و عاقل که به این کجی بچو خوانند که فتنه بیفتد بقدر خوف
چون سارافند و بداند و آنکه گفته بچیت یک کلمه است هیچ باب بخواند و باز سه چهار کلمه
گفته و در یک بخواند و بپوشد و آن در میان بیا صد سه چهار کلمه و در حسب معجزه باشد
در کام از نشانه نوزاد حسب سنت نبوت گفته شود و به یه بویزد و او دست نماید نفع کامیده
و به یه بویزد و او دست نماید نفع کامیده

تیب راجہ اذیق و ہندو برادہ و در شکر نیہ حیوات و طہنام غیر ہندو

دو عالمی مقبول سیریل سوفیٹو کے پروردگار کی بدولت اس جہنم میں تیرے ساتھ رہے گا

نه در وطن بر این کند سوا می آید به این همه بجز در جبهه را به باغ غیر از خود را گفت باشد

تأیید و تحریک ایشوول را نمیکنند. یکسانی همه مغزهای مغز در دست است.

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب دہلی

دو قسم از این کتب را به خود بخشید و از تمام کتب

نقد و بررسی

[illegible]

تازه میزند بر بند تازیم جدا نشود و اندر سخن برسان کند چنانچه نیم بخت کند پس بگوید
باریکت هم دلم بسج با کای خفته دران آینه و مرقه که سازد خنید صیغ که از ان مثال
غایب بچین و در حال دین دفع شود این را از زبان گویند غایب و سیر که غیض
بر کای ملک هم زرد جویم و در داس آید گویند و خود و بخت در مقود نند که بچین
را چو بخت آید از مقدر حاجت گرفته و در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
و بخور نند سبب کوفته بخت بر دلم در خور است آینه خفته دهند سوخته با دین
بکای درین بریان سازند و حال خطی زنده آب صبح سازد که منته است بر بخت و در
چنانچه مرید بر له نان و دین از ان مثال غایب بچین و در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
بر کای ملک آید ده بسته کوفته بخت بر دلم در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
آید بخت و در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
اساخته نوشته اسبصال منظره را باز دارد بیدار کلان زین بر یار از کین بر
سازد کوفته بخت بر دلم در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
در کای بی بیدار کلان بیدار کلان زین بر یار از کین بر
بر یار نند دشت کریمه در خاتم با بیدار کلان زین بر یار از کین بر
بچین و در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
سازد بخت بر دلم در دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر
از دایر آید زانکه شیب و صبح قدرش در دایر

[illegible]

بخورند خسته جان کوفته پزیره شد دام شکر خیزد آید نند و مع و شام یکلیک دام
 تا سه اوم بخورند اسهال بوسید در شود بوی خوش و بوی و خون و قح شود (42) که
 اسهال بوسید و نایز زنگر اسهال که زنگر یک سید و چهار بار کوفته میخیه قد شیره
 بوسید در خست سها بجهت مقدار اندک و سبب بوی خوش و یکی شام و نند بایس و
 که اسهال بخور و بوی و سوار باز در و لغیر از نایز یک سبب کوفته بوسید
 سحر تخم زنب بیک و دو تانک موجود کمر کمر و نایز و سبب بیک کوفته بجهت
 سفوف سبب نند خدام و کم یار سبب و نند بیک کوفته بجهت بیک نند خون بیک و
 و تب و مفید بود که بوی خوش و خون و نند و نند که بوارت بود مفید است بیک
 سیاه از زمین چرب در آوند آینه بر میان غصه بیک و نند بیک که اسهال
 بود در حال باز در و بیک کمر که بایس و خون حرف ما بیک یا بارزیه اقسام را مفید بود
 سبب که قسم اول بریان کرده بیک نشسته شکر و دو مانده افیدن خالص سبب
 بیک سبب بیک و مقدار فعل بیک بیک کلان را اما اگر اسهال شسته طیفان بیک
 بیک در سبب بیک و در روزانه زبانه نماید و آب بیک که بوی خوش و خون بیک
 و در دفع من الوارت بود مفید است سبب سیاه از زمین چرب زده در آوند
 بیک بیک که بیک بیک نند و خاک تر کم بوسید بیک بیک با و بیک و
 زده اگر بیک نشسته و نند بیک بیک زده سبب بیک بیک بیک بیک
 بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک بیک

[illegible]

[illegible]

بارگین ششیا حله بود سفید بر سفید آید و در بند غذا اجوات خشک و دانه های
که در سنگریه و ایتب رود و خفه کند شکم می در پیون بخت و بس که چو تری گویند
پر و دسبانه بار یکس و در سه تا دم کلان و دند نور خستین از دانه شمع نماید
بختن سنگبری آنت که برون دو بار چکند و در آخر شند و سنگبری و دیسکون از دانه
تا بخت شود و در کثیره المقطع و در پیون از دانه بخت نماید و در پیون از دانه تا بخت نماید
حب شمس سنگبری و دو دام خوات چک یک سیر سنگبری و در آتش شمع و در خوات
بریت و کبیر پس بار یکس نماید و دانه شمس و در بار یکس نماید و دانه بخت نماید و در پیون از دانه
تا بخت شود و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
سنگبری و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
کلاب و دانه بخت و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
از پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
محریت و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
تا بخت شود و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
در سه تا دم کلان و دند نور خستین از دانه شمع نماید و در پیون از دانه شمس
از پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
کبیر در دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس
در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس و در پیون از دانه شمس

و کتب برینار دهند که سکنی دور شود و نیز پیش میباید و در باله بر سر آید
شعله لیون آتش نهجهان فی القوم جوشند که میجوش و در سبیل طاعت میفروزد و نیز در (4)
دار و حایق کلدانه کلدان کیوردن مسکه نیمه دار حایق و کلدان دار و ورق درق و جود
دور و درق بریان نمایند تا کلدان سرخ شود پس فته بخیمه حله لایحه بداند و قدیر از ان
خوردند و تیسرین باب میا اگر خورد عا شد یکا شمه کم فرایده دند اسهال باز دارد
قطعه آن باید که فرید شود و بهتر آنست که باب میا بطریق فصل در اندازد که فته باب
سایه نیز مفید است این دار و دستان حله دار و طبعه آنکه آتش و فته
دراغ و فته مانند طلاف فته که گزاشی آن بند باشد پس شیره او که در میان این باز
وزمانه بدارند اسهال که مانند آب روان باشد فی الحال قبض شود و پوست پیچ
ترک است که باریک است که در شکم طلاف نماید اسهال قبض کند شیر دریل
خام انداخته بگوشت نند و درین جو سبب حقیق اند و کلدان و سبب سبب و فته
بن لایح بر یک اسکوده در شمه آمیخته نوشتند اسهال خونی قوی فی الحال فته
شود پوست پیچ کوره باغ لایح اس کرده در شمه آمیخته نوشتند اسهال
شکم که خور آب حله جاز شود به شود اسوت انیس اند و کلدان داده
سندی حله سبب باغ لایح اس کرده در شمه انداخته نوشتند اسهال
شکم خونی داده باند و فته شود غنی لایح سبب و در شکم و بول برابر بکند و
بادیان قدیر بریان کرده در حله پوست شش منق کلدان و فته بکند

و بدین معنی طفل و غیره دفع نمود بی هیچینه قهر یا باورالتیله دور سازد و حرکت نکند
 باد این که یک کلاه مالکی که بکبر و لب بینه ناف نامیده و سقرد را بخوابانند و در حالت
 نبوت و انبیا را انبیا زیاد آفریند اگر بعضی طفل است و زن ادویه کمتر کند
 سنگین و دروغی و بیچین از بر قسم که باشد این اطفالی و قطع نماید رجا اعی و دوی شهر
 است بکبر و کوفته پیچیده بداند پس با بد میون ترش و آن دو باره کند و آن را برادر
 بعد از این مایه را در دمان بنویسد که در خانه مقصود است و بیون مذکور را برادر از تر تا نرم
 پس بگوید که هر دو عاشق و عار بکدر در سه روز بهر نام و میوند و حرکت سنگین
 جمیع کاسه السیون ال مقربای تخم آب متوجه تخم جامن ملک سوسل مالک و تهم گنا
 سوره همد و دارو سواشی السیون به را گویند و بنیزند و بیون آفریند که در دست نه آت
 سر و خورند که بهیست و در سبال را غلغله که در دراز کشند ام که فور و این
 برادر از بیق حب زند بدینند و اگر تا ده ازین فرجه قوی نه آرد و در آنک در سرفا طلب
 عبارت از مقدار بیست حب و صی جو میانه را گویند و یک ازین حب که بیون بی نفوذ
 که بیون از دوزخ عالم میانه چند حبه است بهاء و زیاده و زیاده ازین و در این
 هلاک تفصیل نمائند شد و در آنکه سنگین و اقیب و خون و بیون امن و بیچین
 در قسم که سبال را مقید است شکر و انبیا و زعفران جاف و ایش در دست کرده
 عده بی بر سبی گویند بان بیک مغز تخم جامن کل مطایه ایش بر ازین مغز
 آن را و جوئی از تخم است که در بی این گویند و در زیره سفید هر سه در کار

پنجمین در شیر و یک تنغول که صاحب آن گفته باشند اینغته که گفته تا کین غنوم مقدار خود
 بکشد و در جایت کوی را یکسب یا ریا و یا بسبب برنج سستی دهند و بعضی اطفال
 تا دوس و دوهش سالگی غنوم پرورند که در دهن بترست و بعضی قرص سنگین
 و زجره و خون و بنیم و خرف را سود دهد و بر جان شیرین و شک برک و دانه را مال سنگین
 و لاجبی خورد و یک سبب را که در دهن تمام می شود به راز در کلاب میدان که اگر از کلاب
 بعد از دهن بدو قرص پوزن یکا شده و در دست است صبح و شام یک قرص بکشد
 و دهن که اسهال و خون و بنیم و خرف و در کلاب زرد سفید کوفته بیخته با شکر سفید
 بداند و زرد سفید سوخته با جوات بهین عاقلست جهت دفع سحر که طلق
 شده بخوردم که اگر در کلاب تمام که نیمه ام مفصل در دهن لعل کرد و در یکدین از یک
 سه دام کوفته بیخته پرورند که در دهن کلاب بیخته بخورند سحر بیست و دفعه غنوم
 برای بچین سنگین اگر جگر من باشد سحر است انداخته و جگر من کل دهن سوخته
 از یک صفت که بند زدن که در دهن کلاب است سحر است سحر و جگر من کل دهن سوخته
 از آن چهار نیمه بود که در دهن کلاب است سحر است سحر و جگر من کل دهن سوخته
 که است چهار نیمه است او در کوفته بیخته بخورند و نیمه صبح را بر او آن دهن سوخته
 غده بخورند و آن سحر که در دهن کلاب است سحر است سحر و جگر من کل دهن سوخته
 بلع و دوی و صغراوی به در مفید است و در دهن صغیر و یا خور و غنوم و در آن
 و در کلاب که در این دو اید غنوم تا دهن می ماند با کلاب و در کلاب و در کلاب

و یکدیگر را نشانه بکنند و گفتند که باید گفت که خدای تعالی
 موزن حق را نه خسته که از آب پخته خون نیم باشد چنانچه گفته شده است
 و فرمود که این است که سه سال کند و در کند و معده را قوت دهد و پدید آید و یک سال
 با یک خسته مفت روز این را بخورند از حدیث است که خست سه سال صبح
 و زهره مفصل و معده را نافع است. **باب نهم** یا که در وزن مفت و دام
 جرب نامند و قلیا از شیر علف سبز که آنرا دوت بوزن یک گویند بپزی و قلیا است و
 از جوشن باهم مخلوط کرده قدر ازین در یک آمیزند و در دست با بند و بر سفال نهند
 بر آتش و پخته نمایند و فرود آورند چنانچه در نوشته یازدهم ذکر آتش بریان کنند چنان
 مفت است که تکرار نماید و در جها رفته اند که یک است که انتقال معده میکند و نقل
 که نصف بر آتش باشد گفته پیچیده مخلوط سازند که یک تا یک تا سه و نیم باشد
 عدد الحاح است بر آب و در آتش بخواند و بر فرود آید و در دست که در دست نف میوه
 یک خالص معول شد و چنانکه معده را دارد آنه گویند و نیم برشته و یک یک نیم
 از چنانچه برشته بدو یک شیرین بریان و یک تا یک صبح و شب به یک تا یک
 گفته پیچیده که یک است با شست با نده و صبح و معده را نافع تر از اول است
 رال که در آید هر یک یک که با یک خست تا یک انتقال با آب به با نده بخورند تا یک
 فقیه کند غذای شکم کند اما خام شسته و با آب میخورد از آن گری سازند
 و با آب بخورند و از آب صبح و شب بخورند و در دست بپزند و در دست بپزند و در دست

اگر کند و پند به آن نر کند و بر شکم بنهند و در فرزند شود و دل آرد که او در پند آید
او که کند یکسری پهل کفش او شکم طعم یکین و اکثره بکدام جبهه برگردان باد و نان
سند یک کوفته را تا بنهند چون بکوش آن بچند شود و خود آرد از خاست شکم بنهند
و نان دو نیم را تا بر بنند تا چون نان اول سرد شود جدا کرده نان دو نیمی بنهند
پیمیان چند تری بکند تا در فرو نشاند شیر بر کاند بهمان قدر روغن که آن
در شکم باشد گرم کرده فیه انور زایل شود و بامر الله شفا و اما اگر خد تعالی باشد
در سبب باشد او به هیچ پهل نه بنزد و بیدار بکشد یعنی از دست خفته خاکستر
یک کف دست بنهند با دست که در سواد فیه شود تخم کرفش الیسون را بر آید
تا خواه مساوی کوفته پنج تکیانه بنهند و در سواد فیه نفع شود و اگر کفش
دیگر یا خد نامح باشد بر او روغن فو لنج و فو لنج غریبه است و خود صاف
لیج کف را افشانند بر سیاه الیسون با دایان بر یک یکستفال میوه را تا شفا
بخورند و بالائی آن نیم کسیر شیر است و بهمان طریقه دو تیده باشند بیست عدد و در
خامنه طایر بر تمام و شفا دیدن از او خام زود را جام میوه بر لیون الله
تخم یعنی منبسط تخم سبب یعنی سوز یک کوفته و کم زیاد و حسب
بلند و جوش اوده صاف کرده روغن کاه و دو سه توله هم کرده بر آن
انداخته بنوشند و قن که اکثره یک در دو و ده بود زایل شود و جوش

سیاه با تاب برکت کون تاب برکت حق کند و در ناف پانصد هزار بار
 که تاب است حال آمد در مندی که چهار گوشت سنا یک پیچیدم اینم سون مغز بادام فندک
 و دوام گرفته بقیه نیم آغشته سه خوراک زنده که چهار وقت تناول نمایند
 در هر کس این بقیه نیم آغشته باز بکارد و با یک است هر روز در این بگیرد و در ناف
 و در سه قطره این نیز به نجات و مانند آن نمند سه چهار دست بفرست بر نمند در اذیت
 سنا یک با کوفته و در سه منقل در کلاب قهوه جوش نمند و نموشند سه در صبح و شام
 پس بویست بکشد و در کینه منقل بپزدان نیز میتوان داد و اگر کلاب باشد و در کلاب جوشانند
 که معده اوست و اگر کوفته بکشد چهار دام بر دوز کوفته و تاب بیون کربل کند تا که آب
 سنا و بیون کربل بر مقدار خود نمند یک کباب نمند و در دایره که سبزی با کوفته و در دایره
 چنانکه در سیاه بر دوز سوسه بکار و در طریق سودن گفته شد که اگر نمند
 سوز و در دام کشمش و در دام نبات و بادام یک دام بوی با زبان و بادام یک دام
 خلد قهوه نیم شام چوبه و یک سوسه خلد و در یک سوسه بوی نیم شام با یک سوسه
 زبان آمیزند و شفاف نمند و چوبه و یک سوسه خلد و در یک سوسه خلد و در یک سوسه
 بر سببیت و بی حارند و وقت حاجت بکارند در مقدار اندک و اگر نمند نیم شام
 نم نمایند و نم نمایند که در دایره مشهور است و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است
 و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است
 و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است و در دایره مشهور است

و در اصلاح آن اینست که بر باین تهاشید چوب کرده سیدند و برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه
و بعضی گفته سازند و بعد بر باین چوب کرده سیدند و برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه
آنست که و نه که از این طریق است یا چغیری و دیگر که سرچ این است و کرباب گفته باید و تا زرد (۴۷)
نار کنند و مردم هندی اینست که بر دروازه استقال بنمایند و در آنجا کلمه خوانند و کن آن را تغییر دهند
قدار کمره آن نیز نزد و سبب اینست که از آن برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه
منقوله جینا شتم باب یکم و باطله فری و بجز سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
بدانکه می طبعیت رود که برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
کند آنرا که حال آنکه برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
در ظرف سبزه و بر آنش که از آن برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
آنست که منقوله صفحہ اول در سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
استمال آرد و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
نوش میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
و یا بتول آید از باره برونش بادیم یا چغیری و بجز سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
که بر یا بالایی آن آب که از نوشند و سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
منقوله از آنکه ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب
که بتست سبزه و ششمان میار و در آنجا کلمه خوانند و بطنش کباب

[illegible]

و طبع در نرم کند در تنها نیز لجا آید ^{نکته} در دم کل خطیست در دم سنا یک خمد دم نکل
 بنده یک یک دم عمل خیار شنبه نکر سنج و یکیت در دم شنبه است: نند و طل شنبه مقدار
 شش انگشت مضموم صاحب است شافه که در وقت سبب است حال کند اگر در سبب تقییر
 واقع شود تر جبین بخیر دم صابون زنی در خطی و ناکه دم یکیت در دم شنبه شنبه خمد دم شنبه
 سازند شنبه که زود عادت قطره صابون بمال خسته خراش در دستها و در اندرون
 جرب زنده تا به لوییت باشد تخم تواریج بر سبب یکانه باب نمید و نمیکم نموشند
 بعد از آنکه لقمه چند قطره خورده باشند و این قاعده است که قی بنه فتح است و حاضیت
 این دو آنست که قی بفرانگ آرد و سینه را از بلغم نرم پاک کند و مسر و ضیق کمند
 در روز الو و بای و غیره را رفع و در قواعد معیات در کتب طب مسطور است یا احتیاط و
 موافق نزاج و سن بکار باید است و آنرا که قی نشاید نیز احتیاط باید کرد و نباید در مطب
 مضبوط است ^{نکته} در دم سنا یک خمد دم نکل ^{نکته} در دم سنا یک خمد دم نکل
 باب بر این است حق طبع نماید و مقدار کوفه جبهه با زنده و ناکه در وقت حاجت کتب
 سبب بایون حاکم و دهنه با سنا آرد و ضیق النفس را مفید است و بلغم و خوری
 بنیم معده و داند تخم باین بهر آب ساینه خوردن و در روزین آرد خوردن کلان
 را از زود شام تا نیم توله است و طبع را بر سن و کوفه بلغم بای آرد
 که قی بفرانگ آرد و معایه شست مرت دم در کیر طراست بکوشد و ناسخه است آید
 جز این را با قدر ناکه بایده و در شنبه پس همراه طبعی است آید و بقدر

49

که تا حضور یابد اندر بازگشت شش آب آغشته نموشند تا از دهانه ترش منورانه دلار
بازگشتیم از یکه که باید یکلام بسته درازم که در تاسه شغال و منقذینه شود که در شش
کن تن یعنی غنایان دهم را در کنند و در هر سر بر یک آب سرد و یک آب گرم می بیند
که در بازگشت بدو ظاهر در شش هفت بسته آب آغشته در آب سرد و در آب گرم است
و در درازم به سحره آمیز و جانی و حس است شود و در آب جیاهاب در دهنه تیه یکی که فی
با حرارت در درازم حاق کشیده و در شش که در آب جیاهاب و سادی کو فیه میخیزد
پایه نیم که در غلام اگر آب است گویند یا در جیاهاب سوزند و اگر آب است یا در آب
آغشته نموشند اگر جیاهاب سوزد یا در آب آغشته بوزانند و در آب جیاهاب سوزند
که در شش آب است چون نموشد و در آب جیاهاب سوزند و در آب جیاهاب سوزند
در دهنه اگر در دهنه مانده جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند
در شش که سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند و در آب جیاهاب سوزند
باز در دهنه اگر آب است جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند
آن که در دهنه جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند
مقدار یک کوزه یک کوزه آب جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند
جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند و در آب جیاهاب سوزند
جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند و در آب جیاهاب سوزند
جیاهاب سوزد یا در شش که سوزد و در آب جیاهاب سوزند و در آب جیاهاب سوزند

[illegible]

مستخرجین و معیبه به بریدند و اگر در دست باشد به آنکه سبب گرفتاری بخیه دین و دوزخ است
و خصی که در آن که گران نشود و نه با ستمی از این و در بار میکرد و در حالت اخصی و در آنکه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بواسطه خروج مقعد جوهرت میان خضرو غیر متصل کفیر یار دایه و دهنه چنانکه متعارف
 است و بعد از دایه نه بابت زکوه و لایحه اند که خود کج و توکلت بایستد و انکس که این
 دایه بواسطه نایب تمام کفیر بایستد و غیر مدای که بخور بواسطه اسهال و دیو خنده کند
 استخوان زانگ سوزند و دایه بواسطه خنده مدای که خرد میباید بواسطه و در کند
 عین سنایک بابت بپوشید و بواسطه خنده مدای که خورده نرم گرم کرده و دایه
 بواسطه خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 بواسطه خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 کبریا بپوشید خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 متداول غایبه بواسطه خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 و خنده بواسطه کبریا خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 داشت خورد و دایه که خنده کند مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 دایه که خنده کند مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 سازند نه با خنده که متداول کند قدر مناسب است و در خون مغفول مدای که
 حجت بواسطه مدای که حجت بدیده رند و خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 بخورند و خنده مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که
 این نان کندن و دایه که خنده کند مدای که مقعد را بر آتش لایم دارد و خنده دایه و دایه مدای که

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بر این در آورده ساعیا افتد که یکدیگر را هم آفریند و حرکت آنست که یا آب اینچنین در آب سارند
و یا چنانچه در آبی که تقویت سنگین است که حرکت یعنی سه دهم در میان
نمک و سفید در چهار چای آب بپوشانند و چند یک ساله خانه صاف نموده و یک ساله
دو دهم در دهن کار و تحریق نمایند و این که حرکت اول و دوم را در عیب است
میکوید که آنکه زرد چوب بگوید که او بگوید بیخیه بشنود خورد و در مزاج اگر می باشد و این
که خوراک بهمن است تا صفت روز یا زاده خورد و در مزاج اگر می باشد که می باشد
شکر آفریند و حق آنست که بگوید که زرد چوب بسیار است اول باید که سه چهارم
نمک و چوب چنانچه در آنکه باز شکر تر و آبی بپوشانند و مزاج یافته میفرمایند و در
سنگ کرده و نشان بریزند تا سه روز بپایند و در نیمه آنکه شکر سه نیم یک یک یک
حد آرد که بپوشانند صاف نماید و صفت دیگر در نوشند یا آنکه بپوشانند و در
کوه را از انقور نفع دهنده و وسیع مین که تازه و می کرده باشند بر آتش میزدند
بدون در آن اندازند و با چوب یافته چوب را هم تو کرده در آن میزدند و نیم شود
این سه تا یک شکر است بنهند تا که گرم یا چوب یک میسازند و بهمان چوب خرد است و در
آب و بکار ریزند بهمان چوب و نیم که در در طرف میزدند و به چوب و شکر کرده و در
بسیار میزدند و محکم که وی گذارند و غصه بخشد و در آنکه اولی الهم را سه و در نیمه
بپوشانند و این نقد یک یک میزدند و یک ساله و یک ساله بپوشانند تا سه روز و در
غذای گرم بریزند و در حوض و در حوض و در حوض و در حوض و در حوض و در حوض

آنکه از آن سوی تنم خدایم تنم کاسیج و بادا کوکم دیونم کاسیج کاسیج تنم ستم برده
 کتور کوفته پیچته یاروید شکر نیر آینه تنم کوفته و دردم در آس و در بند از
 ترش و غیره ای کرم بر میزند کل بدس که بندی کیو کوفته در آب جوشانده
 و بخار آن بخانه رسد و آب آنرا از پیانی بریزند سنگها نه میخورند
 و سنگهای لول میگردند بسیار داشته یاکم در سوراخ نگارینند و نه میخورند
 دیگر آنکس مجرب است سست و پیوسته میوزاد و وحشه که تخم برین آورد
 منوره قلمبر در آن بر سازند و بر کلاه بته نشاند پس لیون در او را صند با جو
 فرود آرند و سرور در بر نهند و حلقه ای آن را تخته لول کنند بدین شکل
 یعنی که از روی زراف شند لول کنند و در دست خورند سنگها نه بلکه
 و من بعد از خیر سه دلم در آب کرم آینه جوشند یک لول که بوی صند است
 بند و در دقت دهند که بدین دو سوراخ در دست نیچینکده شده یاکم زیاده بگردانند
 و در خورند آینه به نه چرخ و بالایی آن نوشته شده صغیر چرخ و اگر در دست
 در کوفته در نیم کاسه آب جوشانده صند نشسته در آن آب نه صند
 و من بعد از آنکه آب در دست بر سر که است تا مرغ نه و در آن
 ناوشه اگر ابلول است و پیچ صند است اگر کاسیم هر سه کوفته منوره
 در دست کار و خور امید و نیت به صند و در کوفته و در حلقه ای که در دست
 تنم و در آن مجرب را نیم کاسه منوره کوفته تنم خورند و یک نیم کاسه

[illegible]

جیح الواع بر میو دو کند رینا کند کش. و نورانی شود در و سپید را در طریق
نورانی چادر بر سر کز و قفس را دو دال و خمد لیل غولسانه فی النور غنیه و تات
نور غنی طور کند لغز نورانی و گفته اند که رسیده بود رکن غنیه و تات نور غنی و کند
از کشته سرخ به نور کند ناکشیده در سبیلان نمی آید است که چای به سبیلان
چای به چای تمام در غنیه غنیه چای عدد در دو غنیه سبیلان در غنیه و غنیه
ایسوی یک چای در غنیه و غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنی نام در غنیه و باور بر سر غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنیه و غنیه بر یان که غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
با یکدیگر و غنیه غنیه و غنیه غنیه و غنیه غنیه و غنیه غنیه و غنیه غنیه و غنیه غنیه
من غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
باز در غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنیه و غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غلان غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنی غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنی غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه
غنی غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه غنیه

[illegible]

که اخته این نزد و بریزد که مو انود این یک سال است یک روز یک پنج روز
بسیار کند و جگر می آید کم زیاد نماید و نکند که کرم این به با ستر سانه
نیم بود و به خور و در آن کرمه بکشد شکم و در آن شکم به سوز و با ستر کا
آمالی در رو جگر هم که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
و شکم و علی الحکم و بخت به سوز و با ستر کا
جگر است و آب جگر که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
در جگر است و در آب جگر که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
خالص به اندود و آب جگر که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
در شکم است و در آب جگر که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
نزد و باور بریزد و نماید و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
کند و زیره سفید و کرمه و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
یکدم خام است و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
سیلان به و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
زبان کرده در شکم است در آب تر کرده و با جگر
شکر سفید و کرمه و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
سوزان به و در شکم است در آب تر کرده و با جگر
غالی که در شکم است در آب تر کرده و با جگر
و شکم است و در شکم است در آب تر کرده و با جگر

دوانده در زانوی نفع خود و صحت یافت با وجود اگر چه بر پهنی کمر و بر
پوزانک مجرب است کاه و یا برایتیکر ریالی وانه باغ منووی
الوزن گرفته او فتنه پیچیده فافور ضالض بقدر یکسره ناد و سبز سیم
نموده و آفتاب خیزد هم قدر که مناسب مریض باشد از یکبار تا چهار
ده سالگی در بالاد آن شدت نبات نوشند و در ده سالگی تا چهار
پنجاه باشد نبات و لذت اشتها در آن رنک کج نهند بر پیوسته که باشد در خف
دو روز اولی که آن را بپزند و در آن روز یکبار از آن یکبار تا شصت بار
نیم بار ده روز بر میان باشد اگر که نماید میباید که یک هفته را که بگذرد
آن و خون نشاند که این نموده و در آن جهت نشاند تا به خون رسد و است
نظم می بکند که بکند او فتنه پیچیده است عهده که در هر چه نبات باشد بود آب صبیحه
فرود بند و عقب ویران بپزد ام نبات ترم غلیظ ساخته نوشند تا سه روز این عمل
سوزانک و نیم تخم را در ساردینا عرقه قرطک که بود و کولک کافوریه و یون
خاله قند سیاه و یک موز در آن کوفته بنفشه نبات و زهره که بپزند تا بپزد
و با قیصراده روز که خوردن یکی نیم و شش تا ده آب نوشته غذا نان گندم
یک کج از آن را فرسازند که بکند سوزانک نبات است کتاب معنی بپزد ام
یک هفته قندی بکند ام بار یک کج که بپزد آن نبات آینه در موز نه بپزد ام از پیچ
دوا با دودام جوات آینه صبیحی بخورند از بادی و تریه بریزند و در

و بر روی کوبیده و در آب نشود از این دو آب بشود بیکدیگر بریان یک شانه نبات یک شانه
برود و با آب یک شانه تمام ششیدن علی الصبح نوشند بالاد می شیر آب که بندی
سه بیهوش کند نوشند و اندر حمله در حقین بیش از آن باید که نفع رود و در
تا پنج روز نمایانند و اگر نیست و آنکه نامعفت روز نوشند نبات خوشتر مرض
مرفقه را دور کند و در حقین را اگر خشن باشد تا دو ماش بیکدیگر میتوان داد و شش را یک
بیکدیگر بریان و یک شانه نبات معفت حصه کند و در چهار شانه نبات که قبل از این
خار و دود و در حقین اندازند و عقب آن سه نوشند و یک شانه نبات نیم باید بپای
و از ترش و باد و بر میزند و این سوز را در حریان جرئت و تخلف نمیکند
سوره قمر را بخوانی کلان سقنه بر یکدیگر آب بخت برود و اگر کوفته بختی خوش بود و یک
جمع و یکی شام خوردند و هر آب است روز در روز چهارم انوبان و بر یک روز و در آن
آنست که برنج ساقه موازنه دو شانه در آب تر سازند و به آبش نوشند و یک
روز را هم آب یک شانه بنوشند و هر آب است روز آب برنج باید داد و عدد یک
و در آن روز دینار بنوشند و در آن روز دیگر موازنه خود و یک شانه نبات و در
و در آن روز شام یک شانه نبات بنوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن
نوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن
روز خوردند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن
نوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن
روز خوردند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن روز یک شانه نبات بنوشند و در آن

[illegible]

نوشته دیگر قوت است که مانند است با آن باشد و در هر یک نشانی و بویای نه خود کرده
برقینت بنویسد و این قضیه ساعت گنجانید تجدد افکار است و در هر سه روز یک بار بنویسید
تا عدد و یا مجموع و غیره نیست کند دست نه سحیح و در پنج روز در هر روز یک بار
مهره یک بار یک است نه با یک کوفته و قدر شیر که اگر بنویسد آموخت و چه زنده که حاشیای
نه نام در پنج ساعده و در نوک ساعت سه آموخت و بنویسد سیر است و در پنج روز یک بار
که که زنی کند مانند باشد از زنی که او را بگیرد و بنویسد آن کوفته بگیرد و تمام قدر
روغن آمیزه بلبه زبانه نام آرد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
یکی کرده وقت خفتن بخورند و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
که حرکت نماید باشد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
کند و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
بدان آموخت و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
و بار آورده است و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
گشت کند و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
بعد از چند روز کرده مجامعت کند و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
چند تا و تمام شود و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد
و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد و در هر روز یک بار بنویسد

[illegible]

تا ناکند نه نشین بول فرانت که بول را در طایفه نهند و بعد جیای که در آنجا
 رفته بریزند و برید غلیظ و سفید بود پس آنرا در آب که باده آرد و امضا کنند
 پس بنفشه خطی را نهند و جیای که در آنجا نهند و آب که نهند و آب که نهند
 منوچم تو کجاست و در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 خفیه انقلب در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 اصفیاء در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 کبوتر که در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 و کبوتر که در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 یا نهند و آب که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 سوره نوح را بریزند و آب که نهند و آب که نهند
 کبوتر که در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 چکانه و در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 بینج زکریا را بریزند و آب که نهند و آب که نهند
 روزه را سوود و در جیای که نهند و آب که نهند
 دوس را در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند
 بنی که در جیای که نهند و آب که نهند و آب که نهند

[illegible]

[illegible]

بردار دست لکینه کوکود تخم کوکود موصی سید را بکندام کوفته بخته با بخت و در دمی
سختی مقداره در دماک صبح بخورند آنرا در دما مقداره کوفته شده که بر جات شکلات
کشاید و صفت کرده بود و بر تاس از دما یکی بکند کجی با نیت در دمی که
دیده شده است بکند و بخت لکینه کوکود موصی را که موصی این تخم از کائنات
و سبب بود و بخت بخت او کتاره کوفته بخته بخورند یا زیاد و حریت و وقت
شیر خوشانده نوشند موافق طبیعت رسد مال کفکلی تخم زردک عاقره قاهر یک
بکندام قزغ از افغان را بکندام اسبند و در دمی ششانی کجی بکندام روضی کاود
سند غلص بر کایار دلم زرده بخته بخورند او و سید زکوره کوفته بخته در دمی و ششند
وز زده بند ششند مقدار عاقلیت بند پیش از می بخورند خربت و بسیار مقوی
و خربت از شش ششوت بر جای ماند و کل همه که در دمی ششوت و کلهای سحر
و از نوایز میر کرد و کشت بخته خوانند و سید سنی کوشی کوکود لیست زرد
بکند و در دمی پیچیده فرو برد تا نعت سال بر وقت روز به میان میخورد و در ایام
سرمه را که بر پیرو عاقلیت در وقت بر خال صفت در تله با بر و میخورد تا
فرد بر وقت ماه خان از قیاس دارد اما نیت است که است در کار از دما و درین را
خربت که خود از کیر میکند و سید سنی کوشی کوکود لیست زرد
نقد است بخورند بسیار است که با دما و کوشی بخته و بی عاقلیت و سید عاقل
نقد است و کوشی ششوت عاقلیت بند بر یک ششوت کوشی در دمی بکند
بایه کوفته بخته در دمی عاقلیت که در دما و کوشی ششوت و کوشی سید سنی کوشی

[illegible]

سینه ای که در این در سینه خشک است گویند و در شیر بزرگ متوره نشسته و مانند خار میوه ای میوه
مندی وقت حاجت از بول خود ساینده بر قفیف طریقی می کشند و به سینه می کشند
همیند و در اجزای نیمه گیرند و لذت کند و چهار تو در دهن و در سینه و در سینه و
نیمه شیر و در آن نیز در و بر سینه می کشند و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
افزاید و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
نیمه شیر و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
کند و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
قوت با و حیثیت شیر که در سینه می کشند و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
بر یک و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
شیر را می کشند و سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
تا و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
یکی می کشند و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
که در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
شکری و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه
ادویه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه و در سینه

در سینه

[illegible]

[illegible]

همانست بستاند و باد و آتیزند زیرا که اگر بگذشت دست خود را بستاند
و سخت شود و فتنه مکرر شود و در هر دو حالت که از بانی تشبیه کنند
و در هر شیء بر یکدیگر از طریق اتصال با هم و بجهت هم آمیزند و موجب سازند

(65)

بشکستن و فصل شدن لب نایب و بقیع قوت عجب شد
باز یاد تو بدین بی و قوت پشت نایب است مغرورم مغرور است مغرور
مغرور است نایب و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بجانب کف موج رس و سوره لکس مصطفی چو ز جود غلب تخم ترک نایب
و تخم ششم و تخم یازده و الی یزید و عفران و دانه مسک و دانه
مردق نوره سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
تخم زرد که تخم تخم نایب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
مقدار صاف و صاف و صاف و صاف و صاف و صاف و صاف و صاف و صاف و صاف
رنگ جزو دیگر نوازند نایب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
بجانب باید که مغرور است همان گیرند و سبب سبب سبب سبب سبب سبب
قدر و لطف دهند تا کنده نشود که باده کرد و سبب سبب سبب سبب سبب
دقت سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
حکایت و گویند و بیزند و باده نایب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

و جمع برینند در دو هفته نفع تمام بخشد دوائی که پنج سنبلیله کینه کینه
تبر باشد و در وقت سنبلیله حلق باید و تمام ببلعه بول رسیده باید میخاک در وقت
از دگر بستر کند از وقت این بدیت جسد که این غایت رسید است از بهار
و از قوت باده و فروغ یافت سنگواره گوشت و ناگهان سر راه سوره و در آنکه
سر راه گوشت را یک تخم کوهی بر یک کلام کوفته هفته مقدار یک نام میخ و تمام بشود
نخوردن در آنکه در مهر آفریند شب یک درخت نیکو کجاست در درخت برین
کشته با شیر یا آب بخورند در آن نهایت عجیب جوش نهی درست تهیه بکنند
و از میان سوراخ خالی سازند و در دیک سوراخ خورده کنند در دم کبریت ده درم
شکل کرده در میان اندازند سوراخ بند کند پس در سه سبوی شیر کاه و بگوشتانند
تا یکشنبه نوز بعد از باران و جوار باران باده کرده ادویه تمام دور ساخته و بخور
چند و از خشک ساخته دارد بر روزی زن تاب نتوان آورد و در وقت
که بالائی شیرینند نیز مقویست در وقت که نهایت قوت و نطفه و تن تمام
جوش است از جیب کوه بپزند و در حصه پوست میخ و توره سیاه سه حصه بپزند
گوشت پیخته تاب صبح بپزند و عده ای حبت بانی که منع در آن حرکت کند
و طبع نمایند در سه مقور یا جوی و قوت طلب عاقر قمار جویس که چند تخم کوه
تخم آملین بر یک درم تخم کفایت شده غیر سنبلیله ده با سه حصه درم شربت درم
در آن کاه با شیر زده تخم میخ مقدار عدد در شربت درم مقدار درم درم مقدار

که کوبیم با احتیاج افتد در مرض قوی بود از جود و صفت و انقباض اعصاب بیشتر
نماید و نیز اگر کم باشد طول است تا نه عرض دانی و جمیع تب حقیقت است
خصوصاً با غیر و طبع اهراس چون که در حال دودام غلبه یافته میام حمله را
در شیر که گوناگون و بیاس که هر کس که در سعال آب نمانده خام بود یا بجهت دانی (66)
دور از سعال که نشد چنانچه بر جود طریقت است و اگر در خانه آتش دهنده یا بکوب
سوزند معتقد است که آتش بسیار باید داد پس چنانچه سرد شود و از دست دور
و یا از پستانه بود که در ریه دهنیم حبث نواز داد و از راه در کوب که گفته
باشد داد و از ترش و بادی و در ریه سوزنده مجرب است اما در تب و ترش و تر
نباید داد زیرا که خلط نامحسوس و بعضی که سر از خوردن این دانه می بیند و این
علامت خلط دفع روزی در تب به گفته که زردی است و جوده که گفته
عبادت نماند که که نماند در از که سوزانده تا صوفیه سفید کرد و در دهنیم
که تب بود که یک دایم سبوس نخل دودام کوفته پیچیده که جوده که در جاب که بگوید که برون
دور شود که سبوس بکوبه و خورای و سبوس جوانین سبوس که در دهنیم چهار ساله بود
که دایم که سبوس جوانین را در آب میزد و کوبت هاله و این و شیر است مذوق شود و در
شیر دهنیم که نماند در آن حلو و دانه دهنیم و نوشند برب و در شود و در تب که
دور کند بکوبد و در سبوس میزد و سبوس و کوبت و بعضی نیمه تا دانه
به در تیکر و دانه که در دهنیم که سبوس که که در دهنیم که سبوس که در دهنیم
چرا که دانه در دهنیم که سبوس که که در دهنیم که سبوس که که در دهنیم که سبوس که که در دهنیم

دلائی موسیائی سپهسالار برپا منید توتنه برپا افیون صهری بر یک میادی بگریزد
تلاوند به پس کمری کند در دوازده نخله یوز بر اندازد و چوب خشک و زهره
دیگر اندازد چنانچه در دوازده زهره در دوازده پیر خم شود و مقدار چهار صفت
و مین از آن تب و دگر کهر سیمش شکب بخورند تب کهنه در دوزخ و کجائی
موسمی ای ابرو نیز توان انداخت و اگر سیمش از خراج دوازده صفت و امسک
آرد و اگر قدری بر ناخن بسایند بآب در چشم کنند روشنائی افزاید و اگر زهره
آب ترکند و دود غلبه بارند بر بسایند و همجد و نیمه اسپند آفرینند و بر پشت
تب خدایت العبد با بالخاصیت دهد کند و بر تب ریح را با نیت پاکت صفت
ریختن شکر و و نیر که در حال ذکر یافته دیگر ایسبول قرمندی دانه در کرده شکر سیم
بر بگرد و ام نختی ایسبول در دوزخ و اگر آب انداخته بنوشند و بعد از آن کبر آب
قرمندی را در آن کبر شیرین ساخته بنوشند و دغداینج و دوزخ شیرین زرد آرد
همچنان بکار رود تب زهره در دوزخ و طبیعت کتب ای مجرب است و در کاسه
خنگ و صابون آموخته شده باید و نیمه حله را همکوب کنند و در پنج نوار آب نمایند
و صابون آب را بپاشند و بنوشند و صابون آب و کبودان آفرینند بر این شام و این
قد بر روز میوزده باشد دو وقت تا سه روز یک کاسه اسپند خشک بپاشد زهره
و یک کاسه اسپند بپاشد و بنوشند و بعد از آن که شب زمرده باشند دلائی کلوی
و نیمه آردت بپاشد و بنوشند و کاسه بپاشد و در وقت غم سر کین بپاشد و کاسه

[illegible]

بهینه اند یک سدی کوفته بخت در شیر ز کمر کند تا یکدات شود و خود مقدار آب
 سازند و وقت تمام تاب بمانند و در چشم کشند و یک مرتبه در در گذارند و من علی بن ابی طالب
 و خلفا میمانند و آن آفرینند و یک مرتبه نوشتند و بر سر حاف کشیدند و من علی بن ابی طالب
 کند و در از ما نش در میان بگوشت نه کند و یک مرتبه که با جلد و ده بود و در
 شکم در کند و با و گوشت و کند و در شکم آفریند که در ده یعنی انداختن و بلبابول
 و سوننه و کینا و بلید و حله را بر او کوفته بچوشانند و بقد حاجت بدیند و در
 که تر باشد در کار بگوشت نه باشد و در کند و هیچ تبیان مفید است و بوی شیر و ده
 مفید است بصدی حاجت و بلبابول و بلبابول بر او کوفته و درم کوفته بخت
 در پنج تا در رخ گاه و میزند و ده شیر و در یک داب خوات بر روشن
 نه و در میزند و بچوشانند تا در رخ بماند و در آن حاجت قدیر ازین روشن
 بدیند و یک مرتبه که نو و کینی را سو و دارد که ببرد و چند کوفه و در آن
 در آن سو و کند و شکم یا یک س میماند و آن یکد و دوش میانی آنرا در
 و کتبه شکم سازند و آن را با بالایش کالی کند و در کو کتبه ازین و در
 سر روشن هم که کوفته در کار باشد و در یکد شکم مانده باشد ببرد و مقدار یک
 در شیر که کتبه و میمانند و در آن بدید و بالایی او و نیز بچ غذا فرماید
 و یک مرتبه که در ده ازین در آن کتبه بچ و در آن کتبه بچ و در آن کتبه
 در آن کتبه و در آن کتبه و در آن کتبه و در آن کتبه و در آن کتبه و در آن کتبه

گفته مقدار کمی نشه پاک می زباید یا کم مرآج و من مریض پوری بندد و یک
کوبی پیچش از آن تن تب بکوبی بید و آب و می پیزد و پیچ شربت
و سهند بید و نیم بابک و دراز و چون خسته فرمایند بهتر است نوشید
و گاه ترس بر آید و کند یک مصلح و دلت در طرف میرون ساعد
و دیگر میزد و من نهاده و قطع خفت یعنی بکوبی بر آن گذارند (68)

بیا بر میزد و دفع شود و میگوید شربت و نشه دفع شود و مصلح
می دوزد و بیا بر میزد و دفع بر آن گذارند و دیگر میزد و بیا بر
دکوزه یا بونه نهاده و کوزه یا بونه بر سر او گذارند و بیا بر میزد
و آن کوبند پس با جلد شسته تا صیقل یابد و آنش دهند و بیرون آرند و دراز
و مقدار و نشه بخورند و بعد و او چون میگوید کشته باشد که خفته باشد
باید بهتر بزد و تورا کند و شیر شکر است و از ترش و با دخیل
و دیگر شربت بوی ریح و دیگر بقیه های را بگذارد و سم الفار بگیرد و شیر
آنقدر که در دهان انگشت باله آید بر آن ریزند و دیگر شربت یا بونه بخورند و دیگر
شیرین کور میرون اندازند و شیر تازه کشته بهمن عاشرت و دیگر بزد
و در رست و نیم خشت بخت میارند و درون او گذارد و ز جانی
سطحین از پوری یک کوبی
نزاران کرده در آن شست

پری انگشت نباشد زیرا که اگر تو بتو زیاده از پری انگشت باشد
 آتش اثر نمیکند پس طرفی به بالای کادایک خشت و از آن کون بپوشند
 چنانچه سه پوین شود و کنار دانی بخت بیرون به محیط ریقام کادایک
 بعد از این خشت را بر دیگران گذارد و زیر او آتش محبوس میزنند
 بیخوردند چنانچه درختی نیک که گوشت گوشت آتش مرده میگذرد
 تا مرست باس متصل آتش دهند و در دوازده هم انداخته و در دوازده
 و مقدار یک نایب یا سه یا شش تا شکر سفید و جبهه تب تسکین دهند و در
 و اگر دوا کری که عورت شیرین بگریزد و آب در دوازده و اگر دوا کری
 آینه در دوازده که گرفته شد در نیم بار و بنویسند و بنویسند و بنویسند
 در خمیات بلغم و سعال القیه و اسهال مفید است و در دوازده و در
 حلق و عود و پوینت بیرون باشد و در دوازده و در دوازده و در
 از دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در
 تسبیح در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در
 بیکر میوز افشانه حوین از برای غلبه غلبه و در دوازده و در
 دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در دوازده و در

[illegible]

[illegible]

کو در ده بار یکس فتمه بارند و بقدر یکس سه باره بان باشد که دوسه دم باشد
 بدیند و عقب آن شیر مرغ باید خورد و وقت دوم برده گویند بخورد و یکبار بعد خوردن
 بر دوز شیر مرغ باید خورد و اگر حرارت باشد و قدر که خواهد شیر نوشند و اگر
 آسانا که اگر حرارت قبل شود انداخته نوشند که در خوابند و بهیچ نفرت ندارد
 و در نوبت اوصاف دهمه حرارت دوائی سب برده را در سه روز علی دفع سازد (70)
 و بهیچ در و یا درخت نم بخورد ام و در نیم سیران بخوشانند تا نیمه با و بهیچ اندک
 صاف سازند و بارند و شکر حلقان و سه چهار قطعه کرده در آتش گرم نمایند و درین
 آب سرد نمایند تا آب نیکو رسوزد و سه دم خانه در آن برین نوشانند و بهیچ در نیمه
 دوائی در از آلب بریم حرارت افزوده نمیکند و دهانه بر دوز یکس مرتبه بخورد
 و بهیچ سه چهار دم بهیچ با نوشانند در دوز و شب دفع شود و اگر که بهیچ را
 در نوبت میارند و بدس یا برده و بهیچ سه روزی در کند و مونسفد آن بکورد
 و بهیچ آن منو که خورده اند در آب خویشتن نماید بقدر غفلت حبیبی بنید و یکجای
 آب با سینه بنید و بهیچ در حرارت کونند و بقدر مزاج باده دانه طفل کرد
 و برین میل یکجای یک طفل و یکجای کرده بر دوز را بهیچ قدر غفلت حبیبی نماید
 تا سه روز یکجای بنید و بهیچ در از حرارت افزون یکجای در دوز
 اندک بنید و بهیچ یکجای بنید و بهیچ در از حرارت افزون یکجای در دوز
 چهار کبری پیش از نوبت سب آب فرویند و بهیچ

که یک مرتبه در نماز خواندن لباس میباید که غذا نخورد و باید دو یا سه یا زیاد این دو
 خورد و یک مرتبه که یک است نه است در سه روز البته دفعه خود در این است روز
 را سود دهد و در وقت نماز است شخصی که دو بار گفته بخفته و قدر که گفت
 در آنکه گفته و خداوند جمعیت نموده اینها را اینها مهربانی بسیار درم مقدار قدر
 یکبار در دم دار چینی یکبار درم میزد و در دم اودی که گفته بخفته بخارند و یادم سینه
 یکبار و یادم خوردن میرزا و یادم کیفی و در دم ریا یکبار سه رتبه باب گرم بخارند
 در وقت نوشیدن سه مرتبه در دم اودی که گفته بخفته بخارند و یادم سینه
 در یکبار جمعیت تمام است اسودد و در روز کام و در صبح اقسام سقام بارده و اسفید
 است بخار که میرون سینه و درون سفید بود و فلقد در زمان این چراشته کرد
 یکبار و فلقد در دم اودی که بخارند و یادم سینه در آن وقت که در آن وقت یکبار
 بسیار نیکو می خورد و دیگر اودی که بخارند و یادم سینه در آن وقت که در آن وقت یکبار
 بخارند و اگر چه نه باب صحت توانی است قدر موی که بخارند و یادم سینه
 نصف صحت بخارند و یادم سینه در آن وقت که در آن وقت یکبار
 تدبیر است و خارش است و الفور قهوه بنوشند و اگر بنوشند خوار در
 و باغ لکیده و میرزا کافه ناز است و دلون است و اگر بنوشند غذا بنوشند و گفت
 شکر بازند و کاشی ازین است و زیاد میشود و سوزش میکند

و اگر چه در سه روز که بخارند که بخارند و یادم سینه

[illegible]

در اسود و بکبرند و میل سرخ و سفید طلک کند و مردار شکستند و بانی ادویه میرغیه
است و کبکلی و زردچوبه و میلا همین عطر در ده دایر که اسخت نذ خنوبه
و دم لیسان بکوبند خاکستر حد در ده دایر که اسخت نذ خنوبه
بآب میزد و حوالی و نند طلک کند و بر سر وی کند پیروزه یا لندینه کوکاک
صن بن پیرایب بسایند و گرم کرده طلک نمایند بعد اگر در راجه آب باشد فو نسیم
و اگر ردی به نفع آورده بنزد کل متانی زیره سفید یک یک گرم برنج و طلک کند
بآب میزند و طلک نمایند و باشد که اسخت ادویه را در بول ادویه بخت بجا ریزند و تازه
که عذارت است از او خیمت کرده و شویشا کوکاک و صابون بسایند و طلک نمایند
یا تخم کدو یا بنزد خیمه و کدو را بآب نضج و الفی رجم است و بآب میزد و بر
دلی افشانند و بر کسیت یعنی سوره بودی نرند بکنت بد و بکنت که ربات که
از ادویه بنزد و بنزد و اگر است بنزد و در ده دایر که اسخت نذ خنوبه
بخته سحر در بر کسیت و بنزد و سحر در بر کسیت و بنزد و سحر در بر کسیت و بنزد
بسیار بنزد بخته کافور و اگر کسیت کور را کوفته ضماد نمایند و در ده دایر که
در کسیت بنزد و بنزد بآب میزد و در ده دایر که اسخت نذ خنوبه
تخلیه کنند و در ده دایر که اسخت نذ خنوبه و در ده دایر که اسخت نذ خنوبه
از سب که بر کسیت کافور و اگر کسیت کور را کوفته ضماد نمایند و در ده دایر که
از کسیت و بنزد و بنزد بآب میزد و در ده دایر که اسخت نذ خنوبه

بعد از حاجت نیر همراه آرد و جوار می پخت کرده و در جنوات بنیزند مثلا اگر چهار دانگ آرد
 چهار بنفشه یکدام آرد و میوه و گیاهان و میوه اندازند و بدانند اینچنین
 مهربی نبات رودی درم رمی برود معول و غریب جراحی این حد است و زیاده
 کردن کمی و زیاده اصل ساختن دیگر در این مهربی و در این مهربی برای مهربی
 در اسهال منقح تحلیل نماید و دردی اندر جواب بیشتر بسیار نماید و دید
 که آس را در این ای و تر زاید و اندر و بر سر و اندن نفع تمام دارد اسکنده
 ناکوری بار یک است و در اندر و بطریق مندل روزی دو بار صدمه میکرده باشند
 در چون آرد آب بیشتر روزها ترماند اسکنده بسیار نفع زیاده میکند
 یعنی بطریق مردم در آب میلا و در ظرف درازند و بکار رود و چون خشک
 آب دیگر اندازند تا به بگویم باشد دیگر که درم را تحلیل کند مقل یعنی کوکب
 و ایوه و انیمه بلد یعنی دار هدر است در بار یک بسیارند و در آب همچون بنیزند
 بر آتش نرم بخند بجزیری بگردانند تا سرش ماتد شود و در آرد و در آرد و
 طلا و نایه و کرم در آرد اگر کرده استی تحلیل میدهد دیگر که درم را نرم کند
 و در دسکن ساز و اجوانی بار یک است ختم در آب چون بنیزند بنجم کرم و درم
 که درم زیر بغل و گوش و ران و در خنایه است که بابت مشهور است و در آرد
 بکشد و در باران نور ختم نموده استانند و در دسکن و در باران استانند و
 در نیم گرم کرده نهاد نمایند دید که درم خیارک را که خندی برده گوشت خود را بل

و همچنین تا سه روز کار نشد و بپزیری مانند دفعه ششم خود را که بهونگی سفید و نمک شک و آب بنهون اسپانید در موی را به کوهتره قوی سازند و این دوا بر آن طوطی نماید تجلیل و در رجوع اهرام بلخی و بادی و غویا هشت بار ریزند سود دهد و بر آن تجلیل از زنده و زنده در رست که گزیده کشته بر کاسه است و در غایت بدو پوست اندر کوهتره و زنده و بسیار میریزد بر آن گرفته و من بر آن مانند گرم کرده بر موی چوبند بر زنده و بسیار کشته در بسیار کلان باشد اسپید که در غایت دوا تجلیل از دوا الیه کشته شود و با جراحت کند و در غایت دوا بر کاسه است و در غایت بدو پوست اندر کوهتره و زنده و بخیزم سازند و زنده زنده فرو خواهد نشست یا بچون خواهد آمد دم نخستین زنده بر تمام آن ها نازد و مانند دوا بر کاسه بگیرند در روغن بر آن مانند و گرم نماید و بر تمام در دم نمکند نماید یعنی سیکند و دوا در سینه بوی که دوا می است باریک گفته یا بوی ادوی آبیخته و قرص ساخته و درین نازد سینه از پنج یک سینه آرد و ماش جید و دم از کز گیت کف بر دویم آیزند و اندک آب انداخته خیم کنند و بر نازد و خدا کند حریت و مادر غنی خیمه پیش از استیال اندر در نه این دوا که در کاسه فروست پس چاکونه بسیارند و بر نازد و مانند دفع شود در عیون دوتا نشتیر میانه یکتا کف و دوا در طری انداخته به نیز دما مفت شود و بهین کرده باز نهند و چند روز دفع شود و بر بیاورد با دکان دانه که بریده کادار کنند و نمک شک و مال کشته باریک سیزه در آن بر کنند و قطره بریده یا باز نهند و به پارچه چاک کف اندازند از غایت دوا

در خاکستر گرم بخت کند یا آورده او در دیابان و ای حی از منو باد بخان بگونه تان کین
شده پس خواسته خیر خشک شدن تازه کند در سه روز نانو براند یا مرانه تعالی سواد کلونی
گرفته در جیب چرخه نهاد کند در سه روز تمام را بد اگر شده گستره باشد آن نیز برادر
در ابتدا نانو دوفته بر روز یکدم آنروز بخور امیده و یک کبر سفید آب سیده بر دم آن
طلای غامیه که تاقیمت و مانع اعاده نازده است یا مرانه جفته در دهن و جراحت در روز
در وقت این باب که در رصاف بر سر سرور است که حرام و جراحت
تقصیر و سیر در جراحت را خاکستر آینه لوده بگیری سوخته در سفل سواد
بستانند اندک نیاید بقیه بریان در روغن باد یا آمیزند و حله یا با یک بسته بدارند و
تختین بر جراحت روغن کاهو یا لود یا زنی وی دوا باشد بر جراحت از زود
فرام آرد سه ساله بریان کرده الی در سینه پور بر سره یا بر سینه یا بر کتان کرده
بگذارند و باین تکیه اگر باشد بهتر است در چون بر جراحت باشد در یک بسته
فرام آرد گوشت خنزیر یا پوست از سوخته خاکستر کرده او بر جراحت بزنند و ای
که در دور در گوشت بریاند سیر و جبهه و بر کف یک یکدم روغن کهنه جیب روام
بر کف بگویند و قرض بزنند چیته را با یک زنده و سن نیمکوت لبس به اوید
در روغن بیا لایند و بدارند و بیا بریند و سفل ایتر اوید اگر بر سر اقرع یعنی نم
نهادند سود و هر در چون در سوخته نرم کنند حتی با آوردن بیکان نمیده
استن بود و برستی کین نسج بیکان بغیر نقد بجه بر آید فاره یعنی موئی

منقذ کرده بر بند زار جانب منقذ آب سفید است که جراحت از آن
منقذ است و اگر کسی شیده پوست نم بپوشد سرس یا پوست بپوشد بپوشی
هر چه بدست آید خوشانه زخم و قروح باید نشست تا در نیم لوت ساد بنوازی تقدیم
نکند و اگر کسی سوز را سود و هم ستم است سبب سوزند و گاهی تن برین آید بر نامور
این ستم را با یک سخته افشانند و در دور فرو بیاخته فتنه بر آن آلوده
اند که سخته و ستم است سبب با جوار است سخته در نامور نه دن افشانند دارد
و چند رهن بر آن گفته که حریت در که در بارون قرح حریت و قرح در که
غیر فقه دارد قند و ناخواه با یک سخته در بول لعل چهار ساله نیز در فقه
فایده دارد زخم در بنه را فراموش استخوان آدمی دو توله گفته که با این سخته
ده توله سخته میگویند بر ستم را با یک سخته بدارند و بر دهن زخم تیر و تفنگ
و دزدی بر بند در دست و زخم فراموش که جرح است منقول عالمیان بنده را
زخم در بنه جرح تیر و کوب و نیزه و مانند آنرا فرو کنند و ماده اندون جمع شدن
نه در زخم و جرح و حمله سببی بکجه در دورا با یک زنده و پارچه پهن نمایند و
بکجه بنه کینه از زوی قطعه در سازند و ادویه مسحوقه در بنه قطعه بنه بنه
و این بنه ز پارچه بافته گذارند و کتا را بی در دست فراموش آرنند تا همچون پوتی
شود بعد از غرض کار و در کش نشند و باز در آن نیزه کرده بر میان نمایند و درین
پوتی در بنه زخم نهاده اند که کینه گذارند و بی زخم پارچه بکجه در و درین پوتی

زخم را نمیدانند و مسکیت بر میان آن پودا کشند و بر یک نذرک برآورده و برین
نهاره بخزند و صبح و شام تجدید و او کنند بنوعیکه گفته شد احتیاط اینست که غیری
از جرم دوا در زخم نرود و در آنکه برای قروح مسرعه بدست یکشت کرد و خود قندی
نمیدانند بر این آرد با یک خسته در جورات ترش آئینند و کفیل کنند تا آنکه
خمیر خود بخیسب خل هوا در جرس عظم در کیت و دوا بدید آید پس در
سوفه سه جابند و بعد یکبارس شودید در صفت روز نفع دید باید که بر روز سه
تر شد با لای آن دوا بماند ای قروح سه که انرا سوفه رطوبت و جریست
کسیه خمدار شک مار و پوست انار زرد و جوب حله برار بسیارند و موم
در روغن گل گذارند و او در به را جان بکشند سه که انکور نه از فاضله سازند و عسل
بهم نهند و بر سه کشیده بمانند و اگر اوغن کنی حوض روغن کاسان و اک
کله داخل نمایند و پوست دای که برای سفوف است کو که در سه پوست
و مستعمل اند و روغن هندو ساین بر سه بکار میرند و جبر شش است
تدوی ازین ساین با جورات آئینند و بکار برند آید یا که مو کشند
مانند صیوت و پوست آبی پوست سوره باب ساین
قروح ساینه را مسکیت کامل کشند و خاکستر قی بکنند و مسکیت از
خاکستر بر خشک آئینند و در روغن تلخ نشسته بمانند دای که صیوت
دند کند عسل در طب کلین بسوزند و با شش سینه و طلا آئیند

و تمام روز بدارند و وقت شام با شیشه بزرگ که بشویند و همچنان بکینند در سه چهار روز
زایل می شود و دیگر قرص سر سبز نه سرو خزان دور کنند و کلاه لیکر و ظرف مس
ساده بر سرش گذارند و این شوره پس گرفته بخیه اندازد و قش شوره
آلوده و مالند در آکوته و صابون را سه روز سه روز باران بختد چون
برگردد و شست و صابون مالند بعد از آنکه در شیشه آکوته در با جوشانیده
باشد و این که آکوته را محجرت شده از ریشه که با این می خورد نه سه روز
مردار نه شست و یکسای می خورد و باران می جود به سه که آکوته
تا یک که بزرگ که جدا که سه که با آب صابون خست کند قدی و شوره
آلوده و با صابون شسته و اگر درید و حاکم سه سه روز نیز آلوده شست
جای آکوته بپزد و بارون کند بوز و خوب مالند و قدی بپزد و این کرده
حاکم تار سیب با یک صافه در آکوته قطعه نماید محجرت و این آکوته
صابون و چون به صابون طلا نماید و در آب آکوته جوده کند و مالند که اگر کم
جود کنند که آنست که گندم را شسته در جواب دارند و صابون آن گندم را شست
صافه و قطعه آن صافه شسته کرده بروی گذارند و شست و این شوره را کار
برای بستاند و همچنان گرم گرم مالند و این آکوته که به صابون شسته باید که
تا سه روزی تازه و چند تا سه روز بستاند و در نه همچنان سه که کند انبساط
شود اگر چه در نه بود که به شام تازه نه نه نه بهتر باشد و عددی برای

ناقصه نفع تمام دارد و هم ماکو دو خاکستر بریم که زیر نقش باشد یعنی نوله با بون
کته سوخته و دو خاکستر سادی بر تدر که باشد و بکود کلک که نهی چنگاک کشته
این سه را سه جز در وزن شش بسوزند چندانکه خاکستر شود و این سه
در آب بپزند که کین گردد پس چند قطره در مایه و ریکانند مجربست و این که در آب
و فرج را که در ایام بواسات سبب بواست بیشتر بدید که نفع دارد و صفت
زرد چوبه سوخته و خاکستر نموده و چونه کلی بر دو برابر بار یک خفته در وزن
نیکم حل کنند و بر بار چوبه نهاده استعمال کنند و از درم عالمگیر که قرص صلب سودا و یا
که در سینه بگذارد و نفوذ در ریه کند بقیع عالمگیر شستنی است سودا در ریه میفتد
موجب است که با باین میخورند و سه برابر کوفته پیچیده و پودر سازند بمسک و طالع که
رو نفع دهد و این که جراحت قصه بخود می خشک سازد و مجربست که در وزن
این پیچیده باشد و در جراحت لا خشک کند و در دینند و در مجرب است
بدر قرص سهند و یک پیچیده که بر این که پیچیده الای کلان دو حصه کوفته پیچیده
باشد و در برای آلوده جراحت که در حیوان است خوردن یا یا بیای هر
بیشتر باشد و بد بواسات در سه گرت و این محل که اندر سه سه عدد در
درای که چوبه جراحت نهند فراختر سازد و الفور سندی که تازی سم الفار
که بید و پیچیده که بر این آلوده در دین جراحت گذارند و در سوزش بسیار کند
سعدی از وزن شش بگذارد و بیشتر از این در درای که عرق نفع جراحت

نیکو خواهد بود و چون که چرخ به صورت دایره کشیده و در دایره روشن ساییده
بودن و در آن روز فراختر کنند و در دیگر استخوان بپوشی و سوخته بپوشند
در آن روز در خمیر گندمان سازد و بعد از آن که گوشت از آن را از کتف میزنند و
از آن طرف که خام است روشن نمایند و بر آن کاه کنند و در آن روز که گوشت بر دارد
که چرب باشد از پوست بر می آید و میزنند و در آن روز که گوشت بر میان بپوشد و
پا برشته و در آن روز که گوشت را در دهن کتف غلبه است که با آن در آن روز
در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
باقی در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
زیر بر باشد و آن را از بر آن را بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
استند این بر دو آب میزنند و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
بر قروح مانند قروح شود و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
از آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
کردنش بالایی آن رجه در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
خند کند و گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و
که قروح را از آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و در آن روز که گوشت را در میان بپوشد و

که از این بین نوعی که اگر در یک جمع نباشد کند تا به نخل مجید و اگر یک کنگری
کونه بخت کند از این نیز سود دهد اما بتجربه پیوسته که اگر ناست همچنان که در نخل
بر یک قوی و اصرار دفع است و ای که قرصه جنبه به ساز و برگ کمال خود که در
منتهی است بر آن که به یک چهار حصه یعنی ربع و یک سده بهر دانه که یک دانه
به چند نسخه در است هر دفعه شود که چهار حصه در دانه افتد و در تمام بر این
میرا خنده لیکن همیشه در دست افتد و با قسط مقرر دانه باید بگویند تا همچون دانه
و این چنین گونه بخت را به جوی جوش که میزند بپایند و در هیچ دانه که
در آن اندازند و آنقدر که مطلق شود اندازند و اگر بر سر آتش که اندازند تا گرم
شود و ایضا که دست در آن تواند آورد و در دستها در آن اندازند و از هر دانه
در دو دستها را بدان بماند و باید که آن بهمان حالت گرم باشد همچنان که
کند و دست بر آورده تا به کمر او من زرد و دست بماند به جای پاره پاره
زیر عمل کمر و تا دو کمر گرم بماند و دست و از آن وقت آن آب سرد و ساند به نرسد
و به نرسد که اندک غلبه کند و باز همچنان بخشد تا اگر نه غلبه آب بکشد
تا قوت آورد و آن بعد از آنش در زیر سر او کم کند تا دست در آن تواند آورد و
نیو عکس گفته شد و دستها را در آن بماند احسن باشد و این در جریست از
باز در ذکر واجب نیست در در تمام بدن جراحی باشد تا قدر قسط زیاده
بکشد و در دین بماند که سویی گفته شد و در دین است به نرسد به نرسد
جریست از نرسد و در دین است به نرسد و در دین است به نرسد

[illegible]

و در غیر درون وی می انداختند آنرا زبانه سپید و همچنان بود اخلاص فریاد
حاجرت و از انداختن نشانه منع کرد و مسهل قوی بود و بعد و به نوبت که نیم تن
فرمود چنان روز خواب کرد و آنرا یافت و در یک هفته طاقت ریختن شد لیکن
قدیر آن مرد که پس جگرش میزدش بود و در صدمه می آید کن لب نیز میزد
و صحت نیست چون مفید تبارخ بود لیکن نشانه شد و دو وقت باید لیست آنچه
بهم چیرند برای نیز از آن پدید آمد و دو وقت تازه و بیرون بهتر است و اندک
درم کرده به نزد دو لیه از چنان بزند که خام نباشد چه اگر خام باشد آنرا کمتر بهت جرب
بسیار جراحت درم بکند و جراحت منتهی در لایحه بدوی بود و متعفن
شده باشد و یک هفته تمام بخشد و آنرا دور کند و بکند تا کوری پاک
سایه بایست میزند به روز روز دو وقت طلا میزدند و شعله درین
ران آنرا میختند و بعد از دور سر کرده و بعد از آن خون بر میزد و در کار
سفید میزد و صحت شدن را با خون میزد و زرد آب میزد و حواصیل
کند و شعله بود و سیاه میزد که به چنانچه که التفات بود و بگوید که در
مکررند و سود ندارد و خواص دیگر که شعله را بکند تا کوری پاک
مانند در اول روز تحقیق نیست و بعد از روز تمام به شد و جراحت
منهک است در هر جهت جراحت و قوی میزد که به بزرگ است و طبع منزه
و نه دانه لاسفند فایده بران بدید میزد تا سه سال میزد و صحت میزد

بعضی از عوارض آن غرض نیست میگویند و اینست که آنرا تا ده خوانند بگویند پنج آن در
زمین فرو برند بقدر یک جویت یا ده بیس برکت و آن پنج در آتش میسوزند
و در دوزخ در آن سوزانند از آن پنج منجم در آن باز آید تا دفع کرم شود پس پنج
را که از جگر و آلتی رسد که آنست که در دوزخ در آن تواند نهاد مگر از ده تا نه نبردند
باز پنج کرم خود و آنست که از ده در دوزخ اندازند تا کرم شود باز آنست که
بسیار کثرت بر تپه دوزخ کرم باید کرد و در آنست که در آن باید نهاد و در دوزخ
کرم شود و مگر اندازند بامر الله تعالی نفخه عاجل ظهور می یابد و از عجایب
و غرر حق است ایضا در آنست که در دوزخ کرم بیرون نبرد و آنست که در دوزخ کرم
بگویند در آن یک کرم و قدری بول آدمی آفرینند و نیت نه در دوزخ نماید و اگر ناهمو
منزلی را چو رسد پو بولت بسوزند و خاکستر آن بکثیره بولت مار یا بکثیره
مرغان در کفوت اندازند و بر ناصور گذارند خاکچه آن خاکستر مقابل سوراخ
ناصور باشد چون الله تعالی جل جلاله در آن کرم و قسم که ناصور فرمایند
بامر الله تعالی آنست که بر پنج آنرا بآتش بخوبی بپزند در دوزخ استی تا کثرت
وزن بجای آید آب پس آنرا در شیشه بپزند و عند الحاجة در دوزخ
و بیدار سپاه در آب بگویند و بپزند و بار بپزم که از این راه کرده درین
دوزخ کرم گذارند و در آن کرم با خود خورده یا در یک سوزن نایت درسته اوزه نه کند
بچه سوز که خود باشد بکثیره و سر او میزند و در تنور که در آن خود و خزان
بپایان کنند سبزه تا سوزنه شود پس آن کرم بیرون آورند و پیشکافه

و منقحه اولی است از بار یک نیمه به اندازه دانه در جراحی است و اگر جرح
 در کام بود بمقدار یک فلوس چنانچه شخصی را جری بینی و حلق یکبار این
 دو بار باشد و این علق جراحی است و اگر جرح در کام بود و اگر جرح در حلق
 که منقحه باشد از آنش مفید است بویست درخت اینها بسوزند و در جرح
 آصفیه طلایه دوی حقیقت معجزه است و آب میازیر منقحه باروت با این
 علقه جانیات است برای منقحه باروت و اگر جایی زخم شده باشد از خرقه نقل
 گرفته نشند و ده ماه چنانچه بنایت گشته بود و بار یک نیمه اندر روغن شتر
 خاوی آمیزند و ضد نماید در روغن انور نشاند و موی رویاندر و ضد محرق
 گویند که منقحه است و گاه بر چند پوشیدار بهتر عمل کند و اگر ملکیت با این
 میخورند و در تاج آمیزند در جایی منقحه زخم رسیده مالند سوزش و درد
 در انور دفع شود و در آرد کند و آب حل کرده بر منقحه آردن را نکرم
 در روغن کرم مفید است و به منقحه باروت مخصوص سبیدی بقیه روغن
 کنی خوب حل کرده مالند و برای منقحه باروت و غیره که اگر صبر تمام
 بویست افتاده باشد همان لحظه کین تخم را با بار یک نیمه در روغن
 روغن کند کرم اندازند تا کرم از پس بسم مالند و در ستمال نمایند و اگر کرم
 سایر قود در حقیقت از روغن انور سود دارد و در تاج کین را که در سبیدی
 بشکری بر یک دوام نیده بویسته سبیدی بام بر کرم با و در سبیدی حلقه
 گرفته قرص ساخته در روغن میسوزند تا که خوب بریان شود پس صفت

(76)

کرده باشند و شبیه بند بران آلوده شوند و ندید که قطع الدان یعنی حرکت
که بر گوش می شود بختی که اطفال را در وسعید می سودد و گو گو که جنری رخ
که ندان آنرا احتمال میکند با بول گو گو که آنجا که بماند بمان خطه نشوید
که این نجات نافع است و در حواصیل با مفید است و اگر که گونه را حرج
نسب باری جباریم جباریم و نموده اندام نیمه نشوید بماند استخوان یک قطعه
جهان است مقدار در سپرد و سپرد و در استخوان آنرا در سبکی شگفت
نسوزند جبار جبار جبار به اهل بیت و در نیم بار و غنی خاکی میزند
و در گونه رختن نمایند اگر بهیچ در آب است بمانی و در استخوان
که گونه را سود و هر کجی سوخته شد و ندید که چکری کشته بمان خوان می شود
بر یک نیمه اندام بار و غنی کاد و مریم سازند و در هر کجی که در حواصیل
در قریه افتد و عماره قویع شری استحال نمایند اینجا نیز بهیچ
و بران آلوده قانده بدان که در گوش استحال نمایند اینجا نیز بهیچ
و در آلوده بسیاری سوخته رز و جو سوخته با بچی سوخته بر یک سید را مل
حاکمه بایره مسجیا که بر بیان ابله و تکیه بر بیان بر یک ندیدم دال
مسور سوخته گوئی سوخته بر یک نیمه دام و فصل در نیمه باشد جبار بای
ساخته در غنی رختن میزند پس بهیچ در یک کس کم کرده از طریق

برگرفته بند و پنج بعد مغرب تا یک گشت نیند و باز یک گشت نیند و بعد سه روز این
تک استحقاق نمایند که نافع است در آن که کوزه را محرومیت کجابه کند و یک گشت دریا
برود و بر آب یک گشت نیند و بر سر قطعه ضخیم ساخته برینند از صبح تا شام در درون
دفع شود و صبحی از آن میزند تا خشک شود و بماند در درون این روز
بگذران پس هر که در است چون فاضل خود و عام کرد و شمع البریه است اما در انداز
بچشم مستقیم افتاده که از این کرد این شود و آنکه کیر و خود را فاضل
تا یکبار از این کیر نیند و بر کاش خدایا آب که در درون و بر وی طلعه نمایند
یا نمایند و دفع خواهد آمد پس بعد از این دو روز و شش روز پس طلعه دارد
در روز بعد عدد و یک است و آن نخورد و آن مونیع را آب نم نشویند و در
بایک میوازند یکدم نخورند و جبهه و سها که یک گشت نیند و بر سر که انگور طلعه نماید
در روز و صبح دهانش در کوبن و بنزد یک مقید است پوست سخت از این کاش
تخم بنوار کنند و یک چهارم غلیظ قهوه جبهه نوشاد در یک درام سواکی کنند
و در آب کوبند و در یک کللی از آنند به بیاض کللی از آن سبزی بریند و دانند
و در آب و در یک ظرف آن را بنیند و در یک بار که رشته کرد و در آن
پس یک گشت در آن طرف را آب و بر سارزند و بر در آن گشت و در آن
از آن خود در درون آن که یکبار از آن سبزی بریند و در آن
کند تا یکبار پس بریند یک گشت و پس در یک بار که در یکبار

[illegible]

و کما فی مردم و نوبت بجای میآید و شکر میآورد و در کارهای خود دست گرفته بخفته
بلند و هر روز وقت خوردن باب تازه حب از دو صقه در ماست فرو برند ماه باقی
و بسیار استقال نمایند اگر فرزند او را منی را مفید است جنت کس مجرب و معتبر بر رسیده
در مری که مرض دارد است در عود سه حب را با دفع شود مگر مایه حبی چنانچه و بیک است
که زنگار رسیده باشد در دو دم نوشا در یک حب خسته در مری که نمیدانند که در آن
زنگار سازند اگر از جنین باشد بیک است بر این اثر ظرف روزانه در خواب خفته
بیت حاجی اگر کم کنند در کار و در مری که خفته خفا که قدر آتش اکل زوا باشد
رم باشد بسیار خوش است بدین عمل زنگار خواهد شد پس این زنگار داخل ادویه نماید
تا آن مقدار که خود نمیرخواند خورد و بعد استقال چند روز نشاید به حرارت کند و اگر
چون سینه دارند نیز جایز است بیک نیم اسحق است که همچنین است و کوه
دارند وقت خوردن باب حب از دو و خورد و اگر زنگار رسیده بر مری
زنگار را بپزند که بر مری لا جرم است و باید که بر مری شود و در حال که در مری
هر دو بار یک حب خسته طلای نماید جنت کس عام مری مجرب است و قیادی که مبتدا
باین مری بود صحت نام یافته و در این نیز داده بود نقل کرده بیت با بر مری
وجود یکدم تا بیک ستر نیمام عقور و حاصی و کس که در مری ادویه بر مری
سازند در روز اول یکانه خورند روز دوم یکانه خورند و در مری نیم باشد
چنانچه در مری باشد در مری خورند و در مری نیم باشد
چنانچه از مری و ترش بر مری و مری تا شش ماه بعد بر مری

[illegible]

در سه چند دهن بشنید و آواز جسد با دست آینه تا جبار پارس کمر کند و این
با چنگیز گشت که نیکو دانا که در باب نشو و نشود گفته شد و در اینجا نیز مفید است
نمودید که برای و داد و دیگر خلوت و ناساطی و جلد البته نفع دارد و داد که هیچ دوا
به نشو و نشود نرسد بود از این آلوده و دفع کرد و دیگر میزند و با چنگیز شیع در این بر سازند
چنانچه جبار گشت که در این خانه با نماند و بسجوی ببول به شتر به کفایت باب
بر کرده و بسجوی دیگر شد بکافی سر بوش با چنگیز شیع و دیگر بنی گذارند و جمع
زده این دیگران نهاده آتش دهند و صاف بعد است آن سمبوله ای دیگر
است و سازند و آواز حق از آواز دوزخ و بر این جمع شده باشد ماکر
شعبه بکند و باز که در یک نشو و نشود چنان تا کنگر به بنایه میکند و آن ترقی
که در ترقی آینه باشد و قدری از آن بود و مالند و خود را بشنید و با چنگیز
و اگر و کند که در از با چنگیز به باشد و دیگر آن گذارند و از آتش خوب
گشته و همان رقیق بکیند و دیگر تخم قرمزی باب بیحون سامینا بماند و دیگر
بر بی تیغ شست و ام سینه و دوا هم بر بی گذاشته سینه و در و آینه و دانه
خون نم با دست نم تا صفت بود که در کند بعد از که سازند و بر جویست
به تا و اند و جویست و بعد بکیند به تیغ باب بیحون بماند و طلا نماید باز
هم به بر کیند از طلا که قویا به و کیند و اصل سازد
- آینه به بر آینه شمس باب بیحون
و این راز
مورد و بجهت حدیث

وقت طلوع

83

[illegible]

جوش است و بعد از این دوحه نعلی بر یک کعبه رسته را بمانند و آب
برین مانده در سایه نشیند و خیر خشک شود آب گرم فواید در سه روز باطل
دفع شود و اگر کعبه ده در دام سحاب نیاید بقیه برین کوه بر یک کعبه
یکبار کوه تا دو پاس کعبه کرد و در پاخزده دام روغن کاه و خله سازند و در
وقته بر این جاننده خارش کشته شود و دلو را در زیر است و باید که
یک کعبه از این جاننده این دو انگزد و بار چروا سیدان را نماید و در چند روز
خوش شود و بدست چنانچه بنیام شیر کرد و دام انبیه بدید غلام خشتین نیل در
جوشان و در خفیف شیر است و در یک خسته در یک انبیه در و در این
روز در آن و در آن و در آن روز است چنانچه روز بعد از یک آب و در آن
شیر کعبه بنیام یک بار کعبه در ده عدد است و در این کعبه در آن
انبیه در یک کعبه و در آن فایده است و در کعبه بنیام و در آن
دو تا سه روز در آن کعبه بنیام در آن چنانچه در آن کعبه در آن
جوش است و بعد از آن کعبه بنیام در آن کعبه بنیام در آن
و در کعبه بنیام در آن کعبه بنیام در آن کعبه بنیام در آن
و در کعبه بنیام در آن کعبه بنیام در آن کعبه بنیام در آن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کرده داند و دست مانند دیگرها دراز دارد و کل او در هنگام که نشو مانند آنکه
میراثی روی در محرابی و زیر درخت کرب و دیگر درختی نیز بسیار روی
در دهن و دهقان متعارف است لبانند و از برگ و شیر کشته کوفته
و ندان خدایت و شیر کشته و دیگر شیر زرد بر انداز استحال غایب از شیر
بیک در روغن کچال برود و با هم نیم غنیمت خجسته اند تا که روغن جانده لیس
شعبه برانند و در کتب سر مانند حوی دراز میکنند و در آب میوه و آن
با هم سوده و شنب بر شمرند و یا در روغن بر سر مانند و باب بنویسند چون
متواتر بپایند که با آنده و در از شوه جبهت خوشی و در زمان مجرب
چون استحال غایب از (عصاره قی القین) بوی خوش آید و در آن
نورسته که هنوز غنیمت باشد از بیدارش بوی و کاک و بد غنیمت برگ بریده
در آب خشک کند و کوفته از بار صبر کند و آنکه در کوفته بر سر
ماند و کشت شیرینند یا نبات یا شکرت بر هم غایب دیگر کل است
که آنرا میگویند کوفته بنجرت و در آن از این سه یا آینه نه از آن
و صبح و شام یک کف دست یا کم زیاده بخورند از آن عصاره و در آن
بوی خوش که اگر در عقیقه بر است شد از آن اثر را که او در طالع
سیاه را نهد چون مو را بر کند در آنجا مانند حوی سیاه را نهد

باید نیت که یا کند طلوع نماید و در کف دست یا کم زیاده

[illegible]

[illegible]

بسیار سفید و پوست از هر یک یکم بگیرند و بسوزند و بنفشه زرد و فلفل گرد و گلاب
 نیمه چوبه در او آغیزند و با یکب شسته و در روغن بپوشند و تاجا بزنند و بر روی که جرح
 بسیاریم و قاصور و تنبیه که در بستان زدن شود و برای کل بدن کنی نفع عام دارد
 آنکه سه که بیکری بپوشند و سوزد و کسب جدا سنگ است مراد آنست که با بوی
 در می می و گلاب و بلدی و سه آرد و سه ششانی را بسوزند و سه را با یکب شسته و در روغن
 آغیزند و با شش آغیزند و بوی که در روغن بپوشند و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 شست شود و در روغن دیگر آغیزند و جرح است و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 و سر طان در می که موافق است و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 نیمه لیمو با یکب شسته و یکم قسم اول باید که زرد باشد با سفید شسته و نیمه لیمو
 در روغن بپوشند و یکم شسته و با یکب شسته و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 بر آن پاشند و آنکه شسته و بپوشند و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 بر آن زدن تا که سبزی شود و همان دستور درین از جوی میگردانند یا شسته
 و در آن دهنه مسجوقه آغیزند و در کبر و دیگر همان حال کنند و در شسته اندازند
 و عند الحاجة از بر مرغ طلا فایند در سوزش است که در اول سوزش مکنند
 در آنکه در روغن و میوم فواید بخش کند یا نکه زبانه از سه روز فایند و بنفشه
 جو شش کردن است و در شسته داده باز استحال نماید عرض تا جو شش کند
 ظهور بقیع خست و بعد جو شش کردن باز حاجت شود و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 و بر گاه روغن عرق شود و داد و شسته و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند
 و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند و در روغن بپوشند

که ساهی بنه مردم بوم صلب شکر الون متونم بود هیچ در اسودن یافت ازین
منقطع نیست و انسانی بواله تیزاب که با صحر و بکیندر و او نشه و بر می و جمله
افزونی را که در کشت شد و خواهند که آنرا فی سازند بکار آید که در انوله سار
شوند قید بیکری سپید میرا که سیرش چهار بار بر بکیندر و در و ششینه خورد و یا در قی
و شوق تیزاب بچکانند و بیکانه خواهند شد چون بر دایم سپید که بر می گویند
استمال نمایند باید که نمید مقدار دایم سفید بکیندر و در این تیزاب تر کرده بود
که از رتبه و تاده دارند تا که نیمه شکر است تمام تیزاب در آنجا دارد و اگر حاجت آید
دیگر بایع آنکه توبه و جرات را که در قی شکر باشد بکار آمد و این هم
در اینجا بقیع داند و توبه سوخته صحر و بیکری با شکر است استعمال نمایند و بوی
موم سفید بر چهار بار بچکاند و بوی درون زرد موم سازند و بکار آید و توبه و صحر
که با صحر را اسودد بیکری با شکر است استعمال نمایند و بوی درون زرد موم سازند و بکار آید و توبه و صحر
بدلی ندارد و سر بوی الا توبه مودا شکر که به لال و در حبه بوی بقدر حاجت
نخستین مودا شکر را با یک سائید و درون بویان که خند آید که با شکر سیاه شود
بویه لال آید و در بیکری با شکر سیاه که در بویان با صحر و در حبه که با شکر
آن بویه شکر بیکری در دوشه خود درون بویان شکر و توبه و بویه
و موم در انوشه شکر سفید توبه و بیکری با شکر سیاه که در بویان با صحر و در حبه که با شکر
و بیکری با شکر سیاه که در بویان با صحر و در حبه که با شکر
انوشه بویان شکر و بیکری با شکر سیاه که در بویان با صحر و در حبه که با شکر
انوشه بویان شکر و بیکری با شکر سیاه که در بویان با صحر و در حبه که با شکر

کنند و سها که نیز بریان کند برود و در تمام بلاد تشفق نیز نصیحت است و یک سها که
بریان سازند و بر وزن آمیزند و یکی از برود و بر وزن آمیزند و یکی از برود و بر وزن
از نام ال حاجت علیک الله تر است موم کا فوری و سها که برود و بر وزن
بر یک یک نام نالی رسید نام بتوبه یکا شیه بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
در آن گذارند و برود سها که در آن آمیزند و یکی از خط زرد آرد و بر وزن
باز هم کند حوالی مسوق آمیزند و سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
آرد و آت و آت آمیزند تا به دست و سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
هند بر وزن نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
شبه بریان زده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
زده که گذارند باشد آمیزند و در ظرف گلاب نهاده تا یک گرم شود سها که
و یکبار بر وزن نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
همه پنج خط و کینه کا و بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
و غار که در آن سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
بر وزن نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
میدید و بر وزن نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
از نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
از این موم که سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
سها که بر وزن نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم
از یک نده سها که بر وزن نده سها دام روشن را و اع کنند موم

[illegible]

با جگر ریشیت بر زخم افتانند و پندند و غده خون قویتر از اول بیارند نشن از
 بر حیوانی که باشد خشک است بسوزند و خاکستر آن بر زخم بند خون بند کنند و غده
 سبک که بر این زخمه با رگهای میانی بر روی جگر است و پندند و غده خون قویتر از اول بیارند نشن از
 بر بندند و در وقت بران پنداده دارند از مود را سه مرتبه در وقت بران پنداده و در وقت بران
 بران پانته و گرفته و از آن به میان کشند تا که خون یا رگهای جگر راحت بند شود
 قفسه جگر بکشد میان کشند و باغچه معده بکشد است و مانند سه مرتبه پنداده و بکشد
 نیز در وقت و در آن خراطی سحقی بکشد و بر زخم از جگر که خون بر جگر کشند
 و به بندند و غده بر کاه جراحی بران رسد و خون بند نشد و کمر تکلیف بسیار
 جگر دو اسودند و داغ دهند شریان را که داغ درین غده سه مرتبه پنداده و داغ
 افتاده باید کرد که جگر راحت نشد میان کرده شود و نشن خون نشن است
 که بر وقت بران دست خالص بود و رقیق القوام باشد برین که خودد و با رگهای
 و باز کشند بکشد و بر سطح بچیدان بستانند هر دو یکی کرده پنداده و زخم بندند
 حوائج جراحی از موم بکشد و قطعه سفال گشت حیدر در آن کشند گرم کشند
 و بالای این سفال موم کشند اندازند قطرات که در روزی سفال فرو جگر باید
 که درین زخم جگر زخم غرغری بسته شود غده نمیدهند
 در جراحی بر کنند و بندند و حوائج که پنداده و پنداده حکم اندازند
 پنداده و پنداده و خاکستر با رگهای جگر بر جراحی پنداده
 غده با رگهای جگر

(۹۱)

بعد از آنکه قطره روده را در خون حشر کشیده سه مرتبه می کشند و در دست زدن خون
می کشند و بعد چون سه کین تازه کسب کرده با گرم بر زخم که خوشتر نباشد می کشند
و نگاه خون زخم در شکم می کشند باید که هر روز یک قطره خورد آب سیرین
و یکدفعه چوب زردان آید و چون می کشند یک قطره بر روی ساق و در وقت زدن
روغن با بونه تنها بر بدن مالند و جبری می کشند عرق بسیار که در دست آب
نیشکر بر بدن مالند و جبری می کشند یا شوی کرفس و چوب زردان بر بدن می کشند
در تهریق جربیت در وقت شتر قیض لطیف یا تو بر اطراف ماییدن
از موقوفات است مخصوصاً در حمایت کثرت عرق حاصله که در دست دایمی
می کشند یا در چوب زردان که گنداک گرفته در آب می چوب می کشند و با کین سیرین
ترغیب می کشند و عرق شکر بر ساق سیرین بایان غایت لیس با یک خوشک می کشند
و صدای گند و با شکر نیم کوبه می کشند تا موقت در دست می کشند که در دفعه اول
عرق جربیت کشیده خشک کرده سماق یا کین نیم برنج سیرین می کشند
بر یک پنجه شقال خوشه اندازد و عرق مصل سیرین و عرق زردان را که در
بالای حسن حبه یا کین می کشند بر بدن مالند تا آن حد که در زخم می کشند و
عرق در دست و در ساق و در دست می کشند و عرق در دست و در ساق
مصل سیرین در دست و در ساق می کشند و عرق در دست و در ساق
بر یک کین می کشند و در دست و در ساق می کشند و عرق در دست و در ساق
یک مرتبه در دست و در ساق می کشند و عرق در دست و در ساق
تک مرتبه در دست و در ساق می کشند و عرق در دست و در ساق

نظر داشت که با لوب و باروغن کلی استعمال کردن که تنه را در مع مولا با غلب
دارد و طرف چپ که بوی نوری و بخت فاسد را از این گندم سردا نکند و در اول
صندل سوده و نمایی که یک ربع تور و نیمه بخیه و در آن کوزه طلایه کند و بخی که از لوب
است با بخی و دو سه قطره عصاره دار آن که در آن غرض است از آن است که از آن
اگر استخوان از جای رفته باشد به لوب و بخی و بخیه و از آن حال بوی صندل در
در آن کوزه بریزد و یک روز در آن شیرین است و در آن در نیم جام جبه و یکبار
و شکر است و یک کوزه در آن بخیه و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
شیرین است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
لبن خوب یا از آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
بمک سبزه و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
خرب و سقطه ناسه است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
باد آفتاب است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
آب بوشانه در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
سنا خیمه است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
بر آورده و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن
در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن شکر است و در آن

و گوشت در سخنان و پی باشد و عفو که باور گرفته باشد آنرا نیز دفع کند
 اگر چه کینه باشد ها بون بول باب آیند و کم کرده یا لند های زرد و
 و ها بون باب آیند و در دم کرده بویپ از نند و ای که موی را در میزد و
 آرد و آب گرم و بویپ مایه و در نند و کلایه یا سفید و تخم کینه و بویپ زرد
 و بر آتش عفو را گرم نمایند تا دو امد غشک نماید و روی که برای غشک است
 افتادن شخص را از جای یاد و یاد و انداختن بر شخص و بویپ و آب است
 در کینه یا سفیدی چسبیده یا خفیه بود و خون نند و آب است و آب سخنان
 بیجا است و بهیچان معقت گشته و بعد بویپ و آب است که آنرا نرم کند و
 بجا کین نیست و سود و در و نند و بهیچان بویپ و آب است و بویپ و آب است
 نیم با و در و نند و بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 سازند لب از و نند و بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 عفت آن بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 گرم بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 و سقوط شود و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 و در و نند و بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 فده است و سود و در و نند و بویپ و آب است
 جاد و عفو آن در و نند و بویپ و آب است
 و در و نند و بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است
 و در و نند و بویپ و آب است و نیم با و در و نند و بویپ و آب است

[illegible]

نوزده بادی و شکست نبرده و اگر دو جو من کند تر نشی و بادی نوزده و اگر دو جو من
غذا سازند و ششتری زنده نوزده که بی بسیار خواهد بود و ازین دواد و ششتری
بسیار بدیدم و بیغی زاده اعتنا لایس بدیدم که ششتری و بیغی که بانیست خواه
خواهد و غلبه کند نایه بود و سیوم تر نشی بسیار بدیدم که در مع این مقدار است
که اگر در کام سحر رخ شد بانیست و از یاد و جو من نفوذ در همه که در مع و در است
نصف دانه در رسته یا بر سینه که را جو کوب زنده و رسته میباش تا بر رسته و در
که آتش بتر کرده تا نرم شود صباغ در شسته معمول الحاکمت نهند چنانچه در
خدا یا به سینه بقی همان خسته نهند چنانچه چیده میکانند بکانند و در بر کام محل خوب
یعنی سحر اندوست با اندوزی دو بار در یک هفته صحت کف شود و جو من
مال نکند چو این خواسته ای وجود کند که بیغی بر یک نیمه تمام و در توره بخیم و سوار
کوب و سوار و سغال جدا جدا بر این کند که سوخته نشود پس با کوب نهند و
موازنه بخیم این خالص از آب قلی سازند و باین آب ادریه نشیند و مقدار
کند و حب زنده و جو من یک با دو حب صبح تمام بخورند و غده زان در و
با کوبت و من سوار و سغال جدا جدا بر این کند که سوخته نشود پس با کوب نهند و
قاری من در سبال و سینه جو من نهند و بادی و بیغی نهند این و مرد است
بر یک نیمه تمام نهند و به که چیده تمام قند را بر نشیند و در توره بخیم و سوار
جانبه بر این کوبت نهند و در این نهند و در
نه را بیک دروی نهند و صفت

بگفتن آن نحو باید و من بسیار خورند و فرط در دهن محض جهت دفع سمیت
مرد سگ است با الحاد باز تر به انسانیه کار و اندیشه ادویه حیوانیه را کار فرمایند
خصوصاً مارک طایان و مستحقان را در این شتول بسیار عرق حار و کوب
و در مارک بسیار و در کتب که در قدر از نوزاد و در بنا که کنند و باید آنرا و کوفته
سگ آتش نهاده کنند و در این دو نیم ساعت که یک هفته باید کشید و باید که در
کعبه در روم و در این جهت بسیار که بهیچ و در انتفع آن باشد از این و در
در این و در اجازت خوردن این و در وقت است که بهیچ و در انتفع آن باشد
و در این که در علاج است نظام خوردن و در این و در این و در این و در این
با الحاد دهن بسیار باید خورد و در تناول بکاه و در بادی و در این و در این
و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
که در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
صفا که در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
بدرام و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
درست و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
آفرین و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
بدرام و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این

و ششتر می زند و یک سکه نهند ازین در ابدسته روز دین آید که سه روز در
خانه که در گذارند تا آید گشتن بر آید بدهد پنج کتا و یکجا بگوشاند و غوغا فرماید
یا بگوشاند بانه و بکس هیچ غوغا نکند دین خود خواهد شد در وقت دهان
ازین یاد و ذکر سخت باشد در می شود مجربست و باید که از بلاء و کسب و دست
سر آید و در سازد و در احوال کند و در احوال است عفت حکا فرزند است بزرگ
خام است سیاحت و منتقل دادن کند و یک کتا هم الف سفید و دین آید
از کتا بی بی و داخل کرده صلا یی نماید تا سیاحت شود پس سر و خا
باید که سفید کوفته بخت باین قسم سازند و در فضل حب بندند هر که از کتا
رساند عیسی او را بخانی گیرد و از کتا است اینم حق دست دیا و که در از کار رفت
یا در کام و تصفیه سوران افتاده باشد و از پنج حب صحت و در کتا هم
و باید که اول ضمیمه شود بای کوفت حیرت بر آید و در چهاره بخورد
او این دعا بخورد از ترس و نگرانی نماید از سر جوان کرد و در بایک بر طبقه و در
سخت بسیار و حجت بود از بی دانی چو که شتران باله بوزن یکدم
و نقد کند و در این خوب میاید در قهقهه غوغا و حبه فرو ریزد
تا که بر آید که این یک کتا است که فیما و الکا کوفت بسیار شد
سه روز متواتر در خود صدای و یک کتا با کتا را در
در قهقهه سپاه اندازند و در حبه کتا را در
بسیار خوردند و یک کتا را در

[illegible]

[illegible]

در توشیح و نیک و بدی می بیند در کینه یا انگیزش شود و از حاجت افتد و بدو
 دیگر نرسد و بدین معنی می گویند در دلت شکسته می گردی در شیره و لعل فروز
 خدایم چه خواست بانه بخورند بابت کلف این جهانی قصد و عجلت نکند و عجلت
 بعد از این برود و نمی داند که چرا به شرف نیم یاد و نشاند که کدام بود که شرف
 رسد که در دام او من شرف بقدر حاجت او به بار می گردانم و من شرف جریست
 و در آب صفی و جوی زنده عند الحاجت ننگ و در آب معصوم می آید
 و کلف طاعت است بر لب از چند ساعت بود و من شرف در

(۹۶)

آمد و در کتبه میانی بغیر از آن که کلف مانند نوع دیگر بگیرد و خطه در روبرو
 در دست او زنده کند که در روز در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 قسم اول دو روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 عند الحاجت با سر که جدید بسیار می شود و نوع کلفتی باغبان می بایست
 و در کتبه با طاعت و آب نرسد و در

چنانچه در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز
 و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز و در روز

در وقت گفته پنجمه یکوزن کثیر نصف وزن شکر تازه مخلوط نموده
کاف مالند روزی چند مرتبه مجرب است باین دستور که بر خورد یا چوب
زهر مار مفید است مسموم کند بر شکر و لبن حیوانات را سود دارد مجرب است
تنگا که نهی بسیار که گفته بریان کند بر وزن کاه و باید یک قوطی است گفته
نمودند اندک آن که فی خواهد گند باز دهند تا یکبار بسیار که خورده شود
و در پی که زهر مار را مفید است مجرب کردن مار حایکاه نمیش خوردن با آن
بند که در پنج نیمه بآب میخارزند و نمیش خوردن با آن
از هیچ قبول نیست و به موجب بادی میخارزند بسیار که و از کینه بکسی
بست و یکبار نصف و بند بکسی که زهر مار را در دست بکشد یا ناله
زهر مار در شود و اگر زنده را که بهوش نشاند باین جهت و در دست
کافد یکبار در آب جگر کند و نمیشاند زهر مار و در دست بکشد
کاه و اس گفته در کاه نمیشاند زهر مار و در دست بکشد
خود آب چون بجای آب است بکشد
نیز بار گفته دای پنج کتفی بزرگ شود
ممانده دای جگر نمیشاند زهر مار و در دست
باید بکشد فی نهی بکشد
باید بکشد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بنج یا برکت خانیه زمانیه مجروحان شفا شود صاحب کف یا دارود دین امر حکایت
طریق نشسته و سر قوم کند که جریحه دو قسم است یکی آنکه بر دست و تن او بر نیاید
در بنای همین نفوذ و نفوذ نویسیست علامت آنست که دقت شستن شکم کند
و اگر بر کف یا بر کمر یا بر بازو شود باید که حلال خادم یا به باره خود و غیره بکند
بگذرد گفتند و دردم آسوده باب شیرام بقدر کمال سه جورند تاقی کند و از آن جهت
شفا و عید کثیر و صلی کرده قی نمایند تا سوی را حکم حلال ببردن کند و اگر کسی در تن
کوته یا به او بر آید یکام تا سه روز نهند سویی اگر در دیکر یا بی جنبه است چنانچه
خود بر سویی چنانکه بایستد و در سوره یا امعا یا جنبه حبسیده روز دوم یا سوم در آنکه
ببرون کند و در زیر مشرق بر دارد و تریاق فایق نیم بپزد و در آنکه در دینم بود
آب سیون بکشد و در تریاق بخورد و بعد از آنکه نفعل خود را بدی آن آب بمیون بخورد
و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
است و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
همان پنج بنج با برکت است و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
یقین کند که در این دنیا به درخت شود و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
با و بی تا خام خوردن شیر بود و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
سه و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد
در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد و در پنج بنج جدا که مری را بکشد

مسماست و نه در آن خانه پنج سبب بزرگ است ترکیب کرد و توغیر در
 غذا باید نمود این دو اصحن است حب نزع مقته یا شیر کاه و سحق کند
 با آب سمید بقدر احتیاج باشد شسته با آن بزنی و روزی مقدار و قه خواند بسیار
 شکر مسکه مغز بادام فندق و مغز خنثی آن کعبه بر کاس است دم گرم کسیده دم
 به شکر مجبوسه کوفته بنویسم نیم سبب است دم تندر کند مسکن بسیار
 بخور و آن تا تک صبحه خوردن مسکن را سکنده که از سپاه متشنه برود و بار
 گرم گویند و شکر مرغ بار که بود یا آمیزند و قدر از دمل کشند یا کنند و قدر
 کافور یکدم غلظت کند و رعد کبی نورزند و بایست مسکن در مسکن بهر عفو که باشد
 آن عفو را فرزند خراشین کبکس جوشت انجیر فکوب بهر کس که بکشد
 زخمت سه سبب در خیم نزع جلد کبک کرده بخوشانند تا که میگویند باید صفا عصب
 بهر سبب در مسکن بر دمل ملد در بانه بهر دمل کند اسفنج و در آن آمیزند
 بخوشانند یا آب بود و در دمل ماند بکند از دمل بر عفو که خواند عالج مسکن
 مویه اسکنده در آب خنجر کرده کوفته بنویسم یوزن آن شکر مسکه آمیزند
 نه کال درم یا شیر کاه و نورند و بایست خرب میوه یا نه در پنج و تر مسکن
 و نان خنجر در آب خنجر در آب خنجر و جوهر صابون کردن و بایست
 بهر سبب در مسکن خنجر و شکر و زرا بکشد و طعام خوردن مسکن را
 در آن کس که در مسکن را زود و زود کند در آب یا نیک است و زود در مسکن
 ده درم کس که در مسکن را زود و زود کند در آب یا نیک است و زود در مسکن

توالت است چنانکه از میان بسته منور علیه فلفل مد از عسل یک رطل کوفته
به نیت بر آب میزند تا یک هفته متواتر خوردند از صفت شود که شکم را در دست
کرده و اگر از این یاد آید را در شیر بگویند و بنوشانند تا یک هفته به این طریقت کند
در یک هفته دم قند کند و دم ناستا هر روز بخورد و علق است که نماید دیگر علق
بنیویدم اگر غیر است علق خرماده عدد در سه یا چهار است بنیویدم صافی آن
کبرند و با عسل با قند مقوم سازند و بنوشند آواز صاف گردد و بنوع غلیظ روان
شود و علق خرماده بنیویدم یکا کرده و غرقه کند فساد سموت که بسبب است
بعد دفع کرد و نیز با آب بنشینان غرقه کردن مضمون علق است که از راه عطشی اورد
و علق که بنوشد در خرماده و زرد قطن بود خدا را سواد و تحریر با کمال
زرد یک کف علقه بنوشد که با علق است در روح بدوان و خرماده کتاب
زرد لطف خرماده صافی صافی و لطف است و لطف است و لطف است
و علقه خرماده بنیویدم و لطف است و لطف است و لطف است
عنه من کبر است امین خرماده بنیویدم و لطف است و لطف است
با حقیقت به اطل تخم یک مالادون و لطف است و لطف است
بسته نیت من کتاب سفید از ارم و بنیویدم خرماده و لطف است
و علقه خرماده و لطف است و لطف است و لطف است
طرق حکم تخم لطف است و لطف است و لطف است
و لطف است و لطف است و لطف است

بر وجه خوانند زنگارند لب سبزه نور بداند بدهد یا سمر که تر نشسته در میوه می آید
فردا اول سبزه ببارد یا سبزه ده بیرون کاغذی در کمال بماند و بیوه غیره
نوشته اند در برکتش که کم کند هم نقش در جلوان بدید کند و سبزه توان برنج
یا خف یا تخم معطر و شیر اگر کند یکشنبه روز دشتک است و گوشت که از آن
منجور است بیوه سبزه یکجدا باریک است و قد بلند نیکو باشد و غیره کرده بماند
آن مان با لینه زمره کرده اند از تره مرغی که زردان کجور و در اندک زمان بیوه
شود زردی بماند باز مانده سبزه کرم لیمویی که در سبزه بماند و سبزه است
بر قدر که خوانند بگردیم که اندک یکجای کرده و در آن زنگارند تا زمانه که سبزه بماند
نبردشند چون دو سبزه کلک است در جز که آن کنند نه کور بمانند بجز خورد
کلک است از کتاب پریدن ندارد مرغی و سبزه سبزه خوب
بوه چون بماند سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
سیم باو یا رجه بر دوطرف درخت چوب سازند و بوی چون از او آن یا رجه بکشدند
بر دوطرف تو نموده در در کسری و بوی چون سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
در او و در لب سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
مختومه بوی چون در دین سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
چند این یا رجه را بکوب بگردانید و سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
و کشت آن سبزه بماند و سبزه یا رجه را آورد و سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه سبزه
بماند و بماند زنگارند کشته

تاریخ هفتم ثبت تمام شد نسخ محرابت بکری من تصیف محمد اکبر و من است
عزیز الله العبد المذنب علی الخلق الوهابی و در اول کتاب هفتم فی الزمان هم شد
به دست خط خود و تحریر تصدیق تمام شد و در دیر و در غایت حسن این فرمود محمد رضا خیر و الله
والله اعلم بالصواب ان خود از چند روز پیش ایام بود بر این باب منی طرعا طعیم کرده
بفرمایش تمام محترم یافت تاریخ اول به این منتهی بکری یادیت و وقت
مکتب بود بوجوب بجز ۹۲۴ هجری است بر که خواند عا طبعه دارم نیز از کفر مرده که دارم
الله بیک من این فرموده را نویسد خواند که این را به من تمام شد

برای دفع جزام این دسواد شریف
بیت ویر به
وینو شانه انشاء الله صحت شود

[illegible]

الحمد لله

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّوْهَامُ وَالسَّامُ وَالْمَارِكُ وَ

مبارزه بارانی در وجود مبارک بارشوره اخلاص

بالتيميد نماز فجر خوانده بروح و فطوح بخمیر صلوات

کتابخانه

برابر و مانده نوشته در کلمه به بند

مدرسة الخزانة

البي بحرمت حضرت حوله محمد صادق احمد

نقشبندی سرمدی امروناشی الہی تعالیٰ عنہ

